"…RATI" Reg…

நவம்பர்—டிசம்பர்—1931.

பாரதி

மாலை 3. மணி 11-12.

198541

ஓர் தேசிய

மாதப் பத்திரிகை.

ரா. நாராய…வாமி,
ஆசிரியர்.

பிரசுராலயம்:
உத்தமபாளையம்,
மதுரை ஜில்லா.

DIGITIZED
…OF THE REGIST…
12 JA…

போஷகர்கள்.

1. Messrs. மச்சா முனுஸ்வாமி செட்டியார் & பிரதர்ஸ்,

சென்னை

2. ஸ்ரீமான் நாகையஸ்வாமி அவர்கள், மானேஜர்,

தேவாரம் ஜமீன், தேவாரம்.

3. ,, T. A. K. அழகர் ராஜா அவர்கள்,

சொந்தக்காரர், மஹேஸ்வரி விலாஸ்

ராஜா எஸ்டேட், தேவாரம்.

4. ,, C. சங்கரலிங்கம் அவர்கள், சொந்தக்காரர்,

ஆனந்த விலாஸ் எஸ்டேட், தேவாரம்.

5. ,, சி. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள்,

மிராஸ்தார், தேவாரம்.

6. ,, S. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள்,

மிராஸ்தார், கூடலூர்.

,, ப. ச. வேலுச்சாமி அவர்கள்,

ஜவுளி வியாபாரம், கூடலூர்.

, V. S சுப்ரமணியம் அவர்கள், மிராஸ்தார்,

சித்தயங்கோட்டை

ஜான் அந்தோனி ஆஜூ அவர்கள்,

பைசன்வாலி, தேவிகுளம், தி

12 JAN 1932

போஷகர்கள்

10. ஸ்ரீமான் T. V. K. காமராஜ பாண்டிய நாயக்கர் அவர்கள், ஜமீன்தார், முனிசிபல் சேர்மன் & M. L. C, போடிநாயக்கனூர்.

11. ,, உ. ம. சே. முகியித்தீன்பிள்ளை ராவுத்தர் அவர்கள், மானேஜர், T. C P. A. ஏலச்சரக்கு விற்பனைக் கம்பெனி, Ltd., கோம்பை.

12. ,, ந. ராமராஜ் அவர்கள், மிராஸ்தார், தேவாரம்.

13. ,, K. பண்டாரர் அவர்கள், மானேஜர், T. C. P. A. ஏலச்சரக்கு விற்பனைக் கம்பனி, Ltd, பிராஞ்சு, போடிநாயக்கனூர்.

14. ,, K. M. அகமது மீரா அவர்கள், மிராஸ்தார், உத்தமபா...

15. ,, ராவ்சாகிப் A. S. அழகணன் செட்ட... ...ளயம். அவர்கள், மிராஸ்தார், மெம்பர், ...ார் தேவஸ்தானக் கமிட்... ...ஸ்வரம் ... M. L. C., ...டிநாயக்கனூர்.

16. ,, C. A. A. அப்துல் ர... ...வுத்தர் அவர்கள், மிராஸ்தார் & ஜி... ...ார்டு மெம்பர், கம்பம்.

17. ,, K. முத்துச்... ...ட்டியார் அவர்கள், ...தார், லக்ஷிமிநாயக்கன்பட்டி, தேவாரம் P. O.

18. ,, ...ராமனுதத் தேவர் அவர்கள், ...ஸ்தார், ஆதியாகுடி, புளியால் P. O., தேவகோட்டை.

19. ...ா. பூ. வேலுத் தேவர் அவர்கள், மிராஸ்தார், சிறுநல்லூர், திருவேகம்பத்து P. O., தேவகோட்டை.

20. ,, பி. மு. முத்துவேல் உடையார் அவர்கள், மிராஸ்தார், அதங்குடி, புளியால் P. O., தேவகோட்டை.

21. மெஸ்ஸர்ஸ். V. S. ராமலிங்கம் செட்டியார் & பிரதர்ஸ், கோம்பை.

22. ஸ்ரீமான் P. S. குமாரசாமி ராஜா அவர்கள், ராஜபாளையம்.

23. மெஸ்ஸர்ஸ். திர. ரா. அண்டு பிரதர் சன்ஸ், கோம்பை.

குறிப்பு:— போஷக சந்தா குறைந்தது ரூபாய் 100.

"பாரதி" பொருள் அடக்கம்.

மாலை 3. நவம்பர்–டிசம்பர் 1931. மணி 11–12.

தொடர் எண். பக்கம்.

1. சக்தி— 673
2. அன்னையின் அடிமைத் தளை—திரு. பண்டித K. அப்துல் சகூர் சாகிப் அவர்கள் ... 674
3. திருவாங்கூர் அரசரின் மகுடாபிஷேகம்–ஆசிரியர், 'பாரதி' 675
4. பத்திரிகையாலாய பயன்—திரு. பண்டித பா. பக்கிரிசுவாமி செட்டியார் அவர்கள் ... 678
5. ஸ்ரீ அரவிந்தரும் யோகாஸ்ரமும்— திரு. சுத்தானந்த பாரதியாரவர்கள் ... 681
6. தமிழருக்கு ஒரு வேண்டுகோள்— திரு. N. வேங்கடரமணன் அவர்கள் ... 694
7. லைலி மஜனூன்— 699
8. இனி நாம் செய்ய வேண்டுவ தென்?—திருச் செல்வி கண்ணம்மாள் இராசமாணிக்கம் அவர்கள் ... 718

… னந் தளரேல்—ஸ்ரீமான். பா. ஆதிமூர்த்தி அவர்கள் 721

9. … வல் பாக்ஷா—திரு. N. வேங்கடரமணன் அவர்கள் 722
10. … த இராமா பாய்—
11. பண … அ. பொன்னம்மாள் அவர்கள், B. A., L. T. 726

திரு … ற் பயிற்சியும்—

12. முயற்சியு … லெ. சோமசுந்தரம் அவர்கள் ... 730

… பின் தேசபக்தி—

13. ஒரு வீரப் பெ … வெங்கடராவ் அவர்கள் ... 734

… ரியர், 'பாரதி' ... 739

14. ஹரித்துவார குருகுல … 748
15. ஆசிரியக் குறிப்புகள் … ... 758
16. ஆராய்ச்சி மேடை

படங்கள் 1…

1. H. H. திருவாங்கூர் மஹா ராஜா, … திருவாங்கூர் மஹா ராணி ரீஜெண்ட் அவர்கள், 3. சாண்டோ. லெ. … , 4. ஸ்வாமி சிரத்தானந்தா அவர்கள், 5. ஸ்ரீ ஆச்சார்ய ரா… (தலைமை ஆசிரியர்), 6. குருகுல கங்கேரி புத்தகசாலை, 7. … சுவாமி தயானந்தா, 8. குருகுல மாணவர்கள் ஹாக்கி என்னு… குருகுல குருந்தடியால் புலியை அடித்துக் கொன்றுவிட்ட காக்ஷி, … பண்… கங்கேரி சர்வகலாசாலையின் பட்டதாரிகளான பண்டித இந்திராவும் பண்… ஹரிச்சந்திராவும், 10. புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பெற்ற மாணவர்கள், 11. குருகுலத்திலுள்ள சமையலறைக்கு முன்னால் நின்றுகொண்டிருப்பது மாஜி கவர்னர் லார்ட் மெஸ்டன் அவர்கள், 12. கைத்தொழில் அறையில் பிரமச்சரியர்களான மாணவர்கள் வேலை செய்தல், 13. பிரமச்சரிய மாணவர்கள் ஆசிரியர் இன்ஹா அவர்களுடன் குருகுலத்திலுள்ள தோட்டத்தில் வேலை செய்தல், 14. குருகுலத்திலுள்ள யக்ஞசாலை, 15. சில குருகுல பட்டதாரிகளுக்கு இடையில் ஸ்ரீ சுவாமி சிரத்தானந்தா அவர்கள் வீற்றிருத்தல், 16. குருகுலப் பேராசிரியர்கள், 17. தாமஸ் ஆல்வா எடிசன், 18. திருமலைச்ச…கு கௌடர்.

பாரதி

ஓர் தேசிய மாதப் பத்திரிகை.

"எல்லாரும் ஓர்குலம் எல்லாரும் ஓர்இனம்
எல்லாரும் இந்தியா மக்கள்
எல்லாரும் ஓர்நிறை எல்லாரும் ஓர்விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்."—*பாரதி.*

ஆசிரியர்: ரா. நாராயணசுவாமி

Copy Right] உத்தமபாளையம். [Registered.

மாலை 3 } பிரஜோற்பத்தி ஐப்பசி-கார்த்திகை 1931-௵ நவம்பர்௴ { மணி 11

சக்தி.

1. துன்ப மிலாத நிலையே சக்தி
தூக்க மிலாக்கண் விழிப்பே சக்தி
அன்பு கனிந்த கனிவே சக்தி
ஆண்மை நிறைந்த நிறைவே சக்தி
இன்ப முதிர்ந்த முதிர்வே சக்தி
எண்ணத் திருக்கு மெரியே சக்தி
முன்புநிற் கின்ற தொழிலே சக்தி
முக்தி நிலையின் முடிவே சக்தி.

2. சோம்பர் கெடுக்கும் துணிவே சக்தி
சொல்லில் விளங்கும் சுடரே சக்தி
தீம்பழந் தன்னில் சுவையே சக்தி
தெய்வத்தை எண்ணு நினைவே சக்தி
பாம்பை யடிக்கும் படையே சக்தி
பாட்டினில் வந்த களியே சக்தி
சாம்பரைப்பூசி மலைமிசை வாழும்
சங்கர னன்புத் தழலே சக்தி.

3. வாழ்வு பெருக்கு மதியே சக்தி
மாநிலங் காக்கும் வலியே சக்தி

(18541)

தாழ்வு தடுக்குஞ் சதிரே சக்தி
சஞ்சல நீக்குந் தவமே சக்தி
வீழ்வு தடுக்கும் விறலே சக்தி
விண்ணை யளக்கும் விரிவே சக்தி
ஊழ்வினை நீக்கும் உயர்வே சக்தி
உள்ளத் தொளிரும் விளக்கே சக்தி.
—பாரதியார்.

அன்னையின் அடிமைத் தளை

திரு பண்டித. K. அப்துல் சுகூர் சாகிப் அவர்கள்.

(தீண்டக் கூடாதா சாமி தொடக் கூடாதா என்ற மெட்டு)

அடிமைப் பட்டனளே பெரும்
அவதி யுற்றனளே—அன்னை (அடிமை)

1. பிறநாட்டுப் பொருள்களின்மேற் பேணியாசை வைத்ததனால்
உறநாட்டும் பாரதத்தாய் உலையின் மெழுகாயுருகி (அடிமை)
2. பெண்மக்கள் சுதந்திரத்தைப் பிரியமுடனே யளிக்க
மண்மக்கள் மறந்ததினால் மாண்புமிகும் பாரதத்தாய் (அடிமை)
3. தீண்டாமை யென்றுசொல்லி தேசமக்கள் தனையொதுக்கி
வேண்டாமை செய்ததினால் வீரமிகும் பாரதத்தாய் (அடிமை)
4. சாதிப்பகுப்பினிலே சார்ந்துபெரும் பூசல் செய்தே
வாதிட்டு நிற்பதனால் வண்மைமிகும் பாரதத்தாய் (அடிமை)
5. பாவைகளைக் கல்வியின்றி பாவைகளாய்ச் செய்தடிமைத்
தேவைகளுக் காய்ப்பணித்த செய்கையினால் பாரதத்தாய் (அடிமை)
6. தாய்மொழி தனை வெறுத்துத் தமிழின்சுவையை யொறுத்துப்
பேய்மொழி தனக்கடிமை பெற்றதனால் பாரதத்தாய் (அடிமை)
7. அன்னிய நாட்டுத் தாய்மார்கள் அரியாசனமிருக்க
பன்னுபுகழ் பாரதத்தாய் பாதத்தினிற் றளைபிணித்தே (அடிமை)
8. நஞ்சருந்துவார்களைப் போல் நாசந்தரு கள்ளருந்தி
வஞ்சகத்தொழில் புரிந்து வாழ்ந்ததினால் பாரதத்தாய் (அடிமை)
9. அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்து ஆண்மைகளெலாம் விடுத்துப்
பிஞ்சில் பழுத்தேமக்கள் பேடிகளாய் வாழ்ந்ததினால் (அடிமை)
10. நல்லாடையாங் கத்தரின் நன்மையுணரா தன்னியர்
மல்லாடை மோகத்திலே மயங்கியதால் பாரதத்தாய் (அடிமை)
11. சாரமொடு கல்விநலஞ் சார்ந்து மக்கடனையுயர்த்தும்
'பாரதி'யை நாமறந்த பண்பதனால் பாரதத்தாய் (அடிமை)

திருவாங்கூர் அரசரின் மகுடாபிஷேகம்

ரா. நாராயணசுவாமி, ஆசிரியர், "பாரதி."

நீர் வளம், நில வளம், மலை வளம் முதலிய வளங்களால் சிறந்து விளங்குவதும், எங்கும் காண்பதற்குப் பச்சைப் பசேலென்று மிளிறுவதும், கண்டவர் கண்களைக் கவரும் தன்மையான இயற்கை வனப்புகளோடு இலங்குவதும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதுமான தரும பூமி, திருவிதாங்கோடு, சேர நாடு, வஞ்சி தேசம், திருவடி தேசம், பரசுராம க்ஷேத்திரம், கேரளம், மலையாளம் அல்லது ராமராஜ்யம் என்று சொல்லப்பட்ட திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் பண்டைக் காலத்திலிருந்து புகழ் பெற்றது. இந்தியாவில் மகா புராதன ராஜ்யங்களில் திருவாங்கூரும் ஒன்றாகும். பிரக்யாதி பெற்ற அநேக மன்னர்களாலும் சக்திவாய்ந்த சில இராணிகளாலும் திறமையுடன் இந்த இராஜ்யம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுதும் அப்படியே.

மேன்மை வாய்ந்த மூலம் திருநாள் மகா ராஜா அவர்கள் 40 ௵ அரசாட்சி செய்து, 1924-ம் ௵ ஆகஸ்ட் ௴ ஆண்டவன் அடியை அடைந்து விடவே, இப்பொழுது மகுடாபிஷேகம் பெற்ற கனந் தங்கிய சித்திரைத் திருநாள் மகா ராஜா அவர்கள் பட்டம் அடைந்தார். மேன்மைவாய்ந்த சித்திரைத் திருநாள் ஸ்ரீ பத்மநாபதாச வஞ்சிபால ராமவர்ம குலசேகர கீரீடபதி மன்னே சுல்தான் மகாராஜ ராஜ ராமராஜ பகதூர் ஷாம் ஷர் ஜங் என்பதே இந்த இராஜாவின் முழுப் பட்டப் பெயர். 1912-ம் ௵ல் நவம்பர் ௴ 7௳ யன்று பிறந்து 1924-ம் ௵ செப்டெம்பர் ௴ 1௳ பட்டம் பெற்றார். அவர் சிறியவரா இருந்ததால், தனது பெரிய தாயாரான மூத்த இராணி மேன்மை தங்கிய சேதுலட்சுமி பாய் அரசப் பிரதிநிதி இராணியாக (மஹா ராணி ரீஜெண்ட்) நியமிக்கப் பெற்றார்.

காலஞ் சென்ற மே. வா. ஸ்ரீ மூலம் திருநாள் மகா ராஜா அவர்கள் தனக்கு வாரிஸ் இல்லாததால் 1900-ம்ஹுல் ஸ்ரீமதிகள் சேது லட்சுமி பாயையும், சேது பார்வதி பாயையும் ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டார். இப்பொழுதிருக்கும் திருவாங்கூர் அரசர் இளைய இராணியின் புத்திரராகும். மே. த. சேதுலட்சுமிபாய் ராணி அவர்கள் செவ்வையாய் 7 ஆண்டுகள் செங்கோல் நடத்திவந்தார்கள். இவர் இந்து ஆலயங்களில் நடக்கும் பலிகளைச் சட்டத்தால் தடுத்து நிறுத்தி விட்டார். கோவில்களில் வேலை செய்துகொண்டு வந்த தேவதாசிகளையும் நீக்கிவிட்டார் ஸ்ரீ மூலம் பிரஜா சபையிலும் சட்டசபையிலும் மாதர்களை அங்கத்தினர்களாக நியமித்தும், சிலருக்கு ராஜ்ய உத்தியோகங்கள் கொடுத்தும் மாதர் சுதந்திரத்திற்கு உதவியிருக்கிறார். அச் சமஸ்தானத்தின் வைத்திய இலாகாவின் தலைமைப் பதவியைக் கொஞ்ச காலத்திற்கு டாக்டர். பொன்னன் லூகோஸ் என்ற பெண் மணிக்குக் கொடுத்து மாதர் உரிமையைச் சிறிது பலப்படுத்தினர். வைக்கம் சத்தியாக்ர விஷயத்தில் அன்புடன் ராணியார் நடந்து கொண்டது பாராட்டத்தக்கது. கல்வி முதலிய குடிகளின் முன்னேற்ற விஷயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தி அதிக வேலை செய்திருக்கிறார். ஆண்டு 1-க்கு 42 லட்சம் ரூ. கல்விக்காக இங்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. நமது தேசத்தில் திருவாங்கூர் சமஸ்தானமே கல்வியில் அதுவும் பெண் கல்வியில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. வட இந்தியாவில் போபால் சமஸ்தானத்து முஸ்லீம் பெண்ணரசி எவ்வளவு நன்கு அரசாட்சி செய்து வந்தாரோ அவ்வாறே திருவாங்கூரில் இம் மாதரசியாரும் ஆற்றலுடன் ஆண்டு வந்தார்கள். இவரது 7 வருட ஆட்சியில் அநேக நற் காரியங்களைச் செய்திருப்பது போற்று தற்குரியதே யாகும். இந்த இராணியாரது ஆட்சி பொன்னரசாகவே பிரகாசித்தது.

திருவாங்கூரின் இப்பொழுதிய அரசர் ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் அவர்களின் நற் குணத்திற்கும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களுக்கும் காரணம் அவரது மூத்த அன்னையாம் இராணி மாதா இவரைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்ட பிரத்தியேகக் கவனிப்பே. சுதேச பாஷையான மலையாள பாஷையிலும் சமஸ்கிருத பாஷையிலும் இவருக்கு நல்ல ஆற்றல் உண்டு சித்திரக் கலைகளிலும் இவருக்கு வெகு பிரியம். இந்தியன் சிவில் உத்தியோக வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரும் சென்னை

இலக்கிய சங்கத்தின் (Madras Literary Society) காரியதரிசியும் சில புஸ்தகங்களின் ஆசிரியருமான ஸ்ரீ டாட்வெல் அவர்களால் இளைய அரசருக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்பெற்றது. இவர் இளவரசரின் எதிர்காலப் பொறுப்பை நன்குணர்ந்து, அவருக்கு வெகு கவனத்துடன் போதித்தார். ஸ்ரீமான் டாட்வெல் தனது உத்தியோகத்திற்குச் செல்லவே, காப்டன் ஹார்வி அவருக்கு ஆசிரியராக அமர்ந்தார். இவரும் வாலிப மன்னருக்கு நல்ல முறையில் தக்க பயிற்சி கொடுத்துப் போதித்தார். இந்த இரண்டு ஆசிரியர்களின் போதனைகளினால் அரசர் கல்வியிலும், பொது அறிவிலும், விஷயதாரதம்மியங்களிலும் சிறப்புற்று விளங்குகிறார்.

1929-ம் வருஷம் மகா ராஜா வட இந்தியா முழுவதிலும் பிரயாணம் செய்து, பல சுதேச மன்னர்களுடன் அறிமுகமானார். இவருக்குப் போதியபடி நிர்வாகப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென உத்தேசித்து, சென்னை கலெக்டர் ஸ்ரீமான் பி. ஸி. தத் அவர்களின் உதவி 1930-ம் வருஷம் வேண்டப்பட்டது. அவருடன் சென்ற $1\frac{1}{2}$ வருஷ காலமாக இவர் இருந்து மைசூர் சமஸ்தானம் முற்றிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டும், அங்கு ஒவ்வொரு இலாகாவிலுமுள்ள விஷயங்களை உற்சாகத்தோடு கவனித்துக் கொண்டும் அனுபவம் பெற்றார். மேலும், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சில ஜில்லாக்களிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து காரியங்களைக் கவனித்தார். சென்ற 2 மாத காலமாகத் தனது சமஸ்தானத்தின் சிறிய பெரிய விஷயங்களையும் ஆழ்ந்து பார்த்து ஒவ்வொரு இலாகாவையும் நன்கு கவனித்திருக்கிறார். இவ்வாறு பல விடங்களில் பயிற்சியும் அனுபவமும் பெற்றிருக்கிறபடியால், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தானாகவே செய்யவோ தீர்மானிக்கவோ இவருக்கு ஏற்ற சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மகுடாபிஷேகம்

சகல வைபவங்களுடனும், பெரும் முழக்கத்துடனும், மங்களத்துடனும் 18 வயதுள்ள மகா ராஜாவிற்கு 6—11—1931-ம் வருஷம் மகுடாபிஷேகம் நடந்தேறியது. அத் தருணத்தில் மகா ராஜா அவர்கள் பிரசங்கம் செய்ததின் ஒருபாகமாகவது:— "கல்வி முதலிய பல துறைகளிலும் திருவாங்கூர் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்பதே எனது அவா. ஈஸ்வர கிருபையால் எனது பிரஜை

பத்திரிகையாலாய பயன்.

திரு. பண்டித பா. பக்கிரிசுவாமி செட்டியார் அவர்கள்.

ஒரு நாடு கல்வி அறிவில் மிக வேண்டுமானால், செல்வ நிலையில் சிறக்க வேண்டுமானால், என் எவ்வகையிலும் சீர்பெற வேண்டுமானால், அந் நாட்டினர் தேசாபிமான முடையவரா யிருத்தல் வேண்டும். தேசாபிமானிகளாய்த் திகழப் பத்திரிகாபிமானம் மிகவும் இன்றியமையாதது. நாட்டு மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, தேசீய வீரராக்கி, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான நானா வழிகளிலும் அறிவைப் போக்கி நன்மையுற்று வாழுமாறு செய்வதற்குப் பத்திரிகைகளே உரிய கருவிகளாம். முன்னேற்ற முற்ற எந்த நாடும் பத்திரிகைகளாலன்றி அந் நிலையை அடைந்திருக்க முடியாது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் செல்வப் பொருளும், கல்விப் பொருளும் செழித்திருப்பதற்கு அந் நாடுகளில் எண்ணிறந்த பத்திரிகைகள் தோன்றி இருப்பதும், அவற்றைத் தமது முக்கிய கடமைகளி லொன்றெனக் கருதிப் பொறுப்போடு ஆங்கிலர் படிப்பதுவுமே காரணமென்று கூறலாம். மேனாடுகளில் இன்பத்தில்

களின் அன்பைப் பெறுவதற்கான காரியங்களை நான் செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன். சகல வகுப்பினரும் முன்னேற்றமடைந்து க்ஷேமமாக வாழ வேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை. எனது பிரஜைகளிடை அமைதியும் க்ஷேமமும் நிலவும்படி செய்தால்தான், நான் எனது கடமையைச் சரிவரச் செய்தவனாவேன்."

புதிதாக கிரீடம் தரித்த இம் மகா ராஜா அவர்களுக்கு சகல சம்பத்துக்களும், வாழ்வில் வெற்றியும், அவரது ஆதரவான நீதியான ஆட்சியில் அந் நாட்டுக் குடிகளுக்கு செல்வமுண்டாகி, சந்தோஷம் ஜெனித்து, சாந்தி நிலவி அவர்கள் சௌக்கியத்துடன் வாழும்படி கருணை பாலிக்குமாறு முழுமுதற் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

திளைத்திருக்கும் பணக்காரர் முதல் அன்றாடம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழக் கூலி வேலை செய்து துன்பத்தில் தோய்ந்திருக்கும் ஏழை வரையில் தேச நலத்தில் கருத்துடையவராய் நாடோறும் பத்திரிகை படிக்கிறார்கள். அவசர வேலைகளிலும் தினசரிப் பத்திரிகை படிக்கத் தவறுவதில்லை என்றால், அவர்களின் பத்திரிகாபிமானத்தை என்னென்று எடுத்துரைப்பது?

நம் நாட்டவரோ, பெரும் பகுதியாக இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் உலக நடப்பை உணர விரும்பாமல், கிணற்றுத் தவளைகளாகக் காலங் கழிக்கின்றனர். நம் நாட்டிலே பத்திரிகை படிப்போரின் தொகை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. இங்குக் கல்வியும், செல்வமும் வாய்ந்த கனவான்களிலேயே பலர் பத்திரிகை வாசிக்க எண்ணுவதுமில்லை என்றால், இரு நிதியுமில்லாத ஏழைகளைப் பற்றிக் கூறுவானேன்? உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவை எவ்வளவு அவசியமாகக் கருதுகிறார்களோ அதுபோல, அறிவுப் பெருக்குப் பத்திரிகை இன்றியமையாததென்றெண்ணி, நம்மவர் பத்திரிகை படிக்க முன்வராத வரையில் நாட்டின் முன்னேற்றம் பின்னேற்றமாகவே முடியும். தேச வளர்ச்சியைத் தேடும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் பத்திரிகை படித்தலைத் தனது முக்கியக் கடனாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நம் நாட்டின் இன்றைய நிலையில் எத்துணைப் பத்திரிகைகள் வெளிவரினும் அவை அனைத்தும் வேண்டற்பாலனவேயாம். ஆனால், நம் நாட்டில் இதுகாறும் தோன்றிய பத்திரிகைகளனேகம். அவற்றில் சில நாள் வெளிவந்து மறைந்தன பல. பல்வித இடையூறுகளில் சிக்குண்டு ஒருவாறு நடைபெறும் பத்திரிகைகளும் சில உண்டு. ஒரு சில பத்திரிகைகள் மாத்திரம் இன்றளவும் தீவிரமாக நின்று உழைத்து வருகின்றன. இவ்வாறு பத்திரிகைகள் தொடங்கிய சின்னாட்களில் நின்றுவிடுவதற்கும், செவ்வனே உலவுவதற்கும் முக்கிய காரணம் மக்களே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மக்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்ந்து பத்திரிகைகளை ஆதரிக்கின்றார்களோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு பத்திரிகைகள் அபிவிருத்தியடையுமென்பது திண்ணம்.

"பாரதி"க்கு வாழ்த்து

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாகப் 'பாரதி' எனும் பெயரிய மாலிகை மதுரை ஜில்லா உத்தமபாளையத்திலிருந்து உதித்து எங்

கனும் உலவி வருவதை உலகம் உணரும். சோதரர். ரா. நாராயண சுவாமியார் இப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து சேவை செய்வது இதன் பெருமையைப் பெருக்குவதாகும். சில்லாண்டுகட்கு முன்னர், உயர்திரு. வ. வெ. ஸு. ஐயரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'பால பாரதி' என்ற பத்திரிகை தீவிரமாகப் பணியாற்றியதைத் தமிழுலகம் இவ்வளவு விரைவில் மறந்திருக்காதென்று நினைக்கின்றேன். இதுகாலை 'பாரதி' என்னும் பெயர் புனைந்து வெளிவரும் இப் புது 'பாரதி'யும் அன்னை பாரதியின் அடிமைத் தளையை யகற்ற அருந் தொண்டாற்றி வருவதை அன்பர்கள் அறிவார்கள். நாட்டிடைச் சாதிப் பூசல், சமயச் சண்டை, ஆண்—பெண் பிணக்கு முதலிய இன்னோரன்ன பிளவுகளும், அவற்றால் அல்லலும் மிகுந்திருக்கும் இது சமயம் சமரசம், சன்மார்க்கம் என்னும் இரண்டு தத்துவங்களையும் 'பாரதி' தனது இரு நுரை யீரல்களாகக் கொண்டு, எல்லா மதங்களும், எல்லா வகுப்புகளும், எல்லா உயிர்களும் ஒரு திருமேனியின் உடல்; ஒரு குளத்திற்குப் பல படித்துறைக ளிருப்பினும் நீர் ஒன்றே; அதுபோல் ஆண்டவன் ஒருவன், மனிதன் மனம் வேறுபட்டால் வெவ்வேறு வகை வகைப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றான், மனம் ஒன்றுபட்டால் எல்லாம் ஒன்றே, 'ஒன்றே குலனும், ஒருவனே தேவனும்' என்ற உயரிய நோக்கங்களோடு வெளிவருவது கண்டு பெரு மகிழ் வெய்துகின்றேன். 'பாரதி' அளிக்கும் பொருள்களனைத்தும் மிக்க பயன்தருவனவாயும் படிப்போர்க்கு உள்ளக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கத் தக்கனவாயு மிருத்தல் போற்றற்பாலது. யாவர்க்கும் பொதுவாய் நின்று ஆங்காங்குக் காணப்படும் குறைகளை எடுத்துக் கூறி நடு நிலைமை வகிப்பது பிற எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் காணப்படாத தொன்று. நாட்டின் நிலையை உள்ளவாறு ஆய்ந்து தெள்ளென வகுத்தோதும் செவ்விய பத்திரிகைகள் இல்லையே யென்ற குறைவை 'பாரதி' நிறைவு செய்கின்றது. மக்கள் யாவர்க்கும் சீர்திருத்த நோக்கத்தையும், அறிவு விருத்தியையும் புகட்டித் தேசியத் தேனமுத மூட்டும் 'பாரதி' வளர் பிறையென வளர எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் சுரப்பானாக. பல்வேறு வழிகளிலும் ஆக்கமுற்றுள்ள இச் சீரிய செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் ஆதரித்தின்புற வேண்டுமென்பதை யான் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

— —

H. H. திருவாங்கூர் மஹாராஜா அவர்கள்.

H. H. திருவாங்கூர் மஹாராணி ரீஜெண்ட் அவர்கள்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் யோகாஸ்ரமும்.

திரு. சுத்தானந்த பாரதியாரவர்கள்.

எல்லையற்ற பாரதம் இன்ப யோக சக்தியிற்
பல்லுலகைத் தாங்கியே பைந்தமிழி லோங்குமே!
எல்லாம் வல்ல தேவியே எங்களன்னை யப்பனும்
எல்லாம் வல்ல தேவிக்கே எங்களாவி யன்பெலாம்!

இங்கு யாருக்கு இடம்?

யாருக்கு ஆத்ம சுதந்திரம் வேண்டுமோ, யாருடைய ஆவி கடவுளருளை நோக்கித் தீயெழும் ஆர்வமுடன் சுடரோங்குகிறதோ, யார் உடல் பொருள் ஆவி முழுதையுப் சற்றும் பின்வாங்காமல், கரவாமல், மாசின்றி, தேவியின் பாதத்தில் வைக்கத் துணிகின்றார்களோ, யாருக்கு தெய்வ சக்தியே எல்லாமோ, யார் முற்றும் தன்னலமறுப்புள்ளவர்களாய், இவ்வுலக சுகத்தையும், மோட்ச விருப்பையும், தன்னலத் தவ சித்தியையும், வரம் வேண்டுமெனும் வேட்கையையும், சாதி, மத, நிற, சமயப்பற்றுகளனைத்தையுந் துறந்து எல்லாம் தேவியே, எல்லாம் சக்தியே, அவளின்றி எதுவுமில்லையென்று அடைக்கலம் புகுகின்றார்களோ அவர்களுக்கு இதுவே பூலோக வைகுண்டம்; இதுவே அகண்ட ரஸலீலைவட்டம். தன்னலம், ஆசை, வேற்றுமை, பொறாமை, சிறுமை, மதவெறி, சாதிநோய், அடிமைப்பேய் பிடித்தவர்களுக்கு இதிற் சிறிதும் இடமில்லை. மனத்தில் சிறிது நான் என்னும் அகந்தையுள்ளவர்க்கும் இது இடமில்லை. தன்னது என்று தன்னலத்துடன் எப்பொருளை ஒளித்து வைப்பவர்களுக்கும் இங்கு இடமில்லை. இது ஆண்டவன் உலகு; யோகசக்தி நிலையப்; விஸ்வ ஸமுதாயத்தின் தலைநகர். இங்கு உலகெல்லாம் ஆண்டவனன்பிலிணைந்து சாதி, சடங்கு, திவசம், திதி, புரோகிதம், கோவில், சர்ச்சு, மசூதி, சாத்திரம், நூல் முதலிய எவ்விதமான கட்டுப்பாடுமின்றி வசிக்கலாம். எல்லா ஸம்ஸ்காரப் பீடைகளையும் கழற்றி யெறிந்து ஆண்டவனுக்கே அனைத்தையும் துறந்த தீரர்களே இங்குள்ளவர்கள். அவர்களுக்கே

இங்கு வருதற்கு உள்ளெழுச்சி பிறக்கும். இங்கு எவரும் வலிய அழைக்கப்படுவதில்லை. பகட்டு, விளம்பரம் இவை இங்கு வெறுக்கப்படுகின்றன. ஆண்டவன் எவருக்கு உள்ளழைப்பு விடுகிருனே அவர்கள் இங்கு தானே வருவர். இங்கு எவ்விதமான உபதேசம், போதனை, பேச்சு, ஆசன பிராணயாம விதிகளும் கிடையாது. ஆண்டவனைச் சரணமடைந்து அகந்தைப் பேயையடித்தோட்டி, கீழியல்பை மாற்றி தெய்வ வாழ்விற்குப் பூரணப்படுவதொன்றே இங்கு வேலை, அதைத் தவிர வேறு எண்ணம் எவருக்குமில்லை. தானே சரணடைவர்! ஆண் பெண் என்ற மூட் வேற்றுமை ஈண்டு இல்லை. ஆனல் ஆண் பெண் உறவில் பாழும் உலக வாசனை சற்றும் கிடையாது. பூரண ப்ரம்மச்சரியம் இந்த வாடை பட்டவுடனேயே இருவருக்கும் மலர்ந்துவிடும். கடவுளுணர்விலேயே இருவரும் மனவுறவு கலந்து வாழ்வர். ஆண்களுக்கு எத்தகைய சுதந்திரமோ அது பெண்களுக்கும் உண்டு. சித்த சுத்தம், ஆத்ம சுதந்திரம், தெய்வ ஸமத்வம் இதுவே இக்காற்றின் பல்லவி. ஆனல் இங்குள்ள காற்றின் அணுத்திரள்கள் தெய்வத்தால் இயக்கப்படுவன. தெய்வ சக்தியின்றி இங்கு மூச்சு விடமுடியாது. நாஸ்திகரும், வீண் வாதம் பேசுவோரும், நம்பிக்கையற்றவரும், இதில் உண்மை உண்டோ இன்றே என்று மனித புத்தியைக்கொண்டு ஆழம் பார்ப்போரும் இங்கு தங்குதற்கிடமில்லை, பயனில்லை! தெய்வம் நரநாராயணக பூரண யோக சக்தி பெற்று நம்மை நடத்துகின்றது என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கே இது இடமும் பயனும் மென்மேலும் தரும். நம்பிக்கையுள்ள அன்பருக்கு என்றும் நலம் வளர்பிறைபோலாகும். இதுவே அரவிந்த யோகாசிரமம். இவ்வாசிரமக் குரு தேவனைப்பற்றிச் சில மொழிகள் சுருக்கிக் கூறுவோம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சரிதைச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 15—8—1872-ல் கல்கத்தாவில் பிறந்தார். எழுவயதில் தனது மூத்த சகோதரருடன் படிப்பிற்காகச் சீமைக்கு அனுப்பப்பெற்றார். அவர் தகப்பனர் ஊறிய மேனட்டுப் பழக்கமுள்ளவர். அது அக்காலத்தில் நாகரீகமாகக் கருதப்பட்டது. அதிலும் வங்காளத்தில் ஆங்கில நடை கெஜ்ஜலாட்டமாடியது! சீமையில் அரவிந்தர் 14 ஆண்டுகள் கல்வி பயின்றார். முதலில் மாஞ்செஸ்டரில் ஒரு பாதிரியார் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டு, 1885-ல் லண்டன் செண்டு பால் பள்ளியில் படித்தார். 1890-ல் உயர்ந்த தொல்லிலக்கிய வெகுமானச் சம்பளத்துடன் (Senior Classical Scholarship) கேம்பிரிட்ஜ் கிங்ஸ் காலேஜில் சேர்ந்து இரண்டு வருஷங்கள் பயின்றார். 1890-ம் ஆண்டிலேயே இந்தியன் சிவில்

ஸர்விஸ் போட்டிப் பரீட்சையில் மதிப்புறத் தேறினர். ஆனால் இரண்டாண்டு பயிற்சிக்குப் பின் குதிரை சவாரிப் பரீட்சைக்குச் செல்லத் தவறிவிட்டதால் ஐ. ஸி. எஸ். வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. அப்போது பரோடா மன்னர் சீமையிலிருந்தார். அரவிந்தரின் சூடிகையையும் புத்தி கூர்மையையும் கண்டு தனது அரசியற் சேவகத்தில் அவரை நியமித்து, இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் சென்றார். 1893 பிப்ரவரியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பரோடாவிற்கு வந்து வேலையொப்புக்கொண்டார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 13 ஆண்டுகள் (1893—1906) பரோடா உத்யோகத்திலிருந்தார். முதலில் வருமான இலாகாவிலும் (Revenue Dept.) பின்பு அமைச்சவையிலும் இருந்தார். கல்வியில் தனக்கிருந்த அளவற்ற காதலால் தன்னைததானே கல்வியிலாகாவிற்கு மாற்றிக்கொண்டு பரோடா கல்லூரி ஆங்கிலப் புலவராயும் பின்பு துணைத்தலைவராயும் 750 ரூ சம்பளத்தில் வேலை பார்த்தார். மாணவர் அவரைக் கடவுளன்புடன் போற்றி வணங்கினர். அறிஞர் பலர் அவருடைய அறிவுத் திறனை வியந்து போற்றினர். இந் நாட்களிலேயே அவர் தனது அறிவைப் பல்லாற்றானும் விசாலப்படுத்தித் தான் பிற்காலத்திற் செய்யப்போகும் கடவுட் பணிக்குத் தன்னைத் தயார் செய்துகொண்டார். இரவும் பகலும் ஓயாமல் நூலாராய்ச்சியும், கவி புனைவதும், புதுப்புது மொழிகளைப் பயில்வதும் அவரைத் தம் வசப்படுத்தின. இங்கிலாந்தில் அவர் முற்றும் மேனாட்டுக் கலையே தேர்ந்தார். தன் தாய்மொழிகூடத் தெரியாதவராக இந்தியாவிற்கு வந்தார். இக்குறையைப் பதின்மடங்கு ஊக்கமுடன் பரோடாவில் நிறைவுறுத்தினர். வடமொழியை ஐயந்திரிபறக் கற்றுப் பெரும்புலமை வாய்ந்தார். வங்காளம், குஜராத்தி, மராத்தி, ஹிந்தி முதலிய மொழிகளையும் பயின்றார். வங்க மொழியில் பிறகு சில நூல்களும் புனையுந் திறமை பெற்றார். இவ்விதமாக பாரதநாட்டு முற்கால தற்கால நாகரீகம், நிகழ்ச்சி, உயர்வு தாழ்வுகளை நன்கு சீர்தூக்கி யாராய்ந்தார். பாரத சக்தி இன்னதென்பதை யறிந்தார். யோகநூல்களைப் பயின்று நின்று தேர்ந்தார். 1902-ம் ஆண்டு தாய்ப்பணி தொடர்ந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தாய்ப்பணி அரசியல் விஷயமன்று. அதை பாரத சக்தி யோக சாதனமென்பதே தகும். பாரத தேவி, பராசக்தி. உயிரோடுலவும் அன்னை ஜகன் மாதா என்றே அவர் எண்ணித் தன்னுட் கண்டு அவள் பணிக்கே உடல் பொருள் ஆவியனைத்தையுந் துறந்தார். 1902 முதல் 1906-வரை அவர் மறைவாயிருந்தே தாயப் பணிக்கு ஊக்கமளித்தார். உத்யோகத்திலிருந்து வெளிப்படையாக அரசியல் இயக்கங்களில் தலையிட முடியுமா? 1905-ல் வங்கப் பிரிவினையால் ஏற்பட்ட வீராவேசக் கிளர்ச்சி அவருடைய தாயன்

புக் கடவுக்கு மடை திறந்துவிட்டது. 1906-ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் ஏற்பட்ட சுதேசக் கல்லூரித் தலைவராகி அறிவுப் பணி தொடர்ந்தார்.

அரவிந்தரின் அரசியல் வாழ்வு எட்டு ஆண்டுகள் கர்ஜித்து ஒழிந்தது (1902—1910). இதன் முற்பாகத்தில் அவர் மறைவாயிருந்தே வேலைசெய்தார். நாட்டுப் பணிக்குப் பல இளைஞரைத் தயார்செய்துதான் பின்னே தோற்றிய சுதேசி யியக்கத்தை விதைத்தார். அயர்லாந்தில் தோன்றிய ஸின்பின் இயக்கம் போன்றே ஆத்மசக்தியைக்கொண்டு சாத்வீக எதிர்ப்பால் சுதேசி இயக்கத்தை நடத்த அவர் மேற்கொண்டார். அதுகாறும், மிதவாதிகளே காங்கிரஸ் என்னும் பாரத சபையைப்பற்றி யிருந்தனர். 1906-ல் காங்கிரஸில் ஒரு தீவிரக் கட்சி ஏற்பட்டது. அதுவே திலகர், பாரதியார் போன்றவர்கள் போற்றி நின்றது. அதிலேயே ஸ்ரீ அரவிந்தர் சேர்ந்தார். ஆனால் அக்கட்சிகூட நாட்டில் அப்போது செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஒருவகை ஒத்துழையாமையை இது தத்துவமாகக் கொண்டிருந்தது. பாரத சபையை ஆண்டுதோறும் கூட்டி, விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் மிதவாதிகளுடன் வாதிடுவதல்லால் வேறொன்றும் அதனால் காரியமில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தரே வங்காளத்தில் அக்கட்சி முதன்மையாளரைத் திலகர் தலைமையில் ஒரு அகில இந்தியக் கட்சியாகச் சேர்த்துத் தீவிரமான திட்டங்கள் வகுத்து, மிதவாதிகளை வீழத்தி தேசிய வாதிகள் காங்கிரஸைப் பற்றும்படி தூண்டினார். மிதவாதிகளுக்கும் தேசபக்தர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போராட்டத்திற்கு இதுவே காரணம். தேசபக்தர்களை மிதவாதிகள் தீவிரவாதிகள் என்றனர். இரண்டாண்டு கிளர்ச்சியில் இத்தேச பக்தர்கள் நாட்டில் பெரிய மாறுதலை உண்டுபண்ணினர்.

புதிய தேசக்கட்சி ஸ்வராஜ்யத்தையே தனது நோக்கமாகக் கொண்டது. மிதவாதிகள் இரண்டொரு நூற்றாண்டுக்குள் மெதுவாக என்றைக்கோ ஒருநாள் குடியேற்றநாட்டந்தஸ்து வருமென வாயைப் பிளந்துகொண்டிருந்தனர். படிப்படியான, சாவதானமான சீர்திருத்தத்தாலேயே அதையும் அடைய விரும்பித் தொண்டாற்றினர். தேசக்கட்சியோ சாத்வீக எதிர்ப்பால் ஸின்பின் இயக்கத்தைப்போன்று ஒரு தைரியமான இயக்கத்தைக் கைக்கொண்டது. தன்னுதவியே அதன் தத்துவம். நாட்டை ஒழுங்குறுத்தி, ஒற்றுமைப்படுத்தி, நாட்டின் சக்தியைக் கூட்டி பலப்படுத்தி, அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழையாமையை மேற்கொள்வதே அதன் நோக்கம். விதேசித்துணி விலக்கு, அன்னியச் சரக்கு விலக்கு, சுதேசித் தொழிற் பெருக்கு, சுதேசித்துணிக் குவிப்பு, விதேசி மன்ற விலக்கு,

சுதேசப் பஞ்சாயத்து மன்றம் அமைப்பு, விதேசக் கல்வி மறுப்பு, சுதேசக்கல்வி வளர்ப்பு, ஊர்க்காவல், நாட்டுக்காவலுக்காக வாலிபப் படை வகுப்பு முதலிய ஆக்க அழிவுத் திட்டத்தை நாட்டிற்கு வீர சுதந்திர நலம்பெற அது அமைத்தது. சாத்வீக எதிர்ப்பே அதன் வழி. காங்கிரஸைப்பற்றி அதையே ஒரு தனி அரசியலாக நாட்டை ஆளும் சக்தியாகச்செய்து வீரசுதந்திர வெற்றி பெறவே ஸ்ரீ அரவிந்தர் முயன்றார். தான் அப்போது ஆசிரியராயிருந்த "வந்தே மாதர"ப் பத்திரிக்கையையே தினசரியாக்கி தேசக்கட்சியின் கருவியாக்க வலியுறுத்தினர். 1907—8-ல் வந்தே மாதரம் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மாணிக்கவாசகத்தை நாடெங்கும் பரப்பி நாட்டிலேயே ஒரு புதியவுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவ் வுணர்விற் பூத்த பாரதியார் பாடல்களை நேயர் படித்தால் வந்தே மாதரத்தின் அருமை தெரியும். அதன் கொள்கைகளே பின்னும் நாட்டின் மனத்தில் விடாது பற்றி வேரூன்றின. ஆனல், சுருசுருவென்று படபடத்து எழுந்த இவ் வீர இயக்கம் நீடு நிற்கவில்லை. நாடு அப்போது அதற்குத் தயாராயில்லை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1907-ல் முதல் முதல் அரசியல் குற்றத்திற்காகக் கைதுசெய்யப்பட்டு விடுதலை பெற்றார். இதற்குள் தேசக்கட்சி வீரர் சிறையிலும், தீவாந்திரத்திலும் சிதறிவிட்டனராதலின் அரவிந்தரே தலைவரானர். அப்போதே அவர் மேடையேறிப் பேசத் தொடங்கினர். 1907 சூரத்து சுதேசக்கூட்டத்தில் தலைமை வகித்தார். மிதியடித் திருவிழாவுடன் அது இரண்டுபட்டு விண்டது நேயருக்குத் தெரியும. 1908-ம்வரு மேமீ அலிபூர் சதிவழக்கில் தம்பி வரீந்திரர் நடத்திய புரட்சியாளருடன் சேர்ந்திருப்பதாகக் குற்றஞ்சாற்றுண்டு கைதிசெய்யப்பட்டார். ஆனல் அவர் மீது குற்றமிருப்பதாக எள்ளளவும் ருஜுவாகவில்லை. ஆதலால் ஓராண்டு விசாரணைக் கைதியாக வைக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பெற்றார். 1909வரு மேமீ அவர் சிறையினின்று வந்து பார்த்தார். தன் கட்சி எப்படி யெப்படியோ சிதறிப் போயிற்று. அதன் வீரர்கள் சிறைப்பட்டும், தீவாந்திரப்பட்டும், மறைந்தும் ஒழிந்தனர். ஒன்றுகூடிய தீவிரச் செயலுக்கு அது வலுவற்றிருந்தது. இருப்பவரைக்கொண்டு ஓராண்டுமட்டும் அதை முன்னேற்றி வலிவுறுத்த முயன்றார். அப்போது அவரே இந்தியாவில் தேசக்கட்சித் தலைமை வகித்தார். தனது காரியத்திற்காகவும், தனது உயர்ந்த ஞானத் திரவியங்களை உலகிற் களிக்கவும் கர்மயோகின் என்ற வாரப்பத்திரிக்கையையும், தர்மா என்ற வங்க வாரப் பத்திரிக்கையையும் செவ்வையாக நடத்தினர். ஆனல், முதலில் நாடு இன்னும் தனது எண்ணத்திற்குத் தயாராயில்லை யென்பதை அறிந்துகொண்டார். நாடு போதிய பயிற்சி பெறவேண்டும், சுத்தப்படவேண்டும். சுயாட்

சிக் கிளர்ச்சி, அப்போது தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தி நடத்திய சாத்விகக் கிளர்ச்சி போன்றவற்றாலேயே நாடு அடிப்படையான சுத்தி பெறவேண்டும் எனத் தெரிந்தார். அதற்குத் தலைவன் தானல்ல என்பதையுணர்ந்தார். மேலும் தனது ஓராண்டு சிறைவாசத்திற்செய்த தீவிர யோகத்தால், நாராயண தரிசனம் பெற்றுத் தனது அத்யாத்ம காரியத்தின் விரிவைத் தெரிந்து, அதற்குத்தான் தன் கவனம் முழுதும் சரியாயிருக்குமென அரசியல் வாழ்வினின்று விலகி நிற்கத் தீர்மானித்துவிட்டார்.

1910-ம் ஆண்டு பிப்ரவரியீ சந்திரநாகூரில் ஒரு ஒதுக்கிடத்தில் மறைவாயிருந்து தவஞ்செய்து நான்கு சக்திகளைப் பெற்றார். 1910-ம்வரு ஏப்ரலில் புதுச்சேரிக்குக் கப்பலேறினர். அவர் புதுச்சேரிக்கு வந்தபிறகு தான் கையெழுத்திட்டு நாட்டாருக்கு எழுதியிருந்த ஒரு பகிரங்கப் பத்திரத்திற்காகக் குற்றப்பத்திரிக்கை பரப்பினர். ஆனல் புதுச்சேரிக்கு அரவிந்தர் சென்று விட்டபடியால் கர்மயோகின் அச்சுக்காரரைக் கைது செய்தனர். ஆனல் ஹைகோர்ட்டு அப்பீலில் அது தோற்றது. நீதிபதிகள் உட்ராபும் ப்ளெட்சரும் (Woodroff & Fletcher) அரவிந்தரின் பகிரங்கக் கடிதம் அராஜகம் அன்றென முடிவு சொல்லினர். இவ்வகையாக மூன்று முறை முயன்றும் குற்றங்காட்ட முடியவில்லை. முதலில் சிலகாலம் கழித்து மீண்டும் வங்காளத்திற்கு நாட்டை நடத்தத் திரும்பி வரவே எண்ணினர். ஆனல் பிறகு அத்யாத்ம வேலைப் பெருக்கம் தனது முழுத் திறனையும் கொண்டது. ஆதலின் அரசியலினின்று முழுதும் தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்டார். அதன்பின் எத்தனையோ முறை காங்கிரஸ் அக்கிராசனராக அழைத்தும் இணங்காது முற்றும் ஏகாந்த யோகத்தில் ஈடுபட்டார்.

1910-ம் ஆண்டு முதல் இதுகாறும் அவர் யோக சாதனத்திலும் அத்யாத்ம காரியத்திலுமே ஆழ்ந்துள்ளார். 1914-ல் (நான்காண்டுகள் மோனமாக யோகமுடித்து) ஆரியா என்ற வேத வேதாந்தப் பத்திரிக்கை தொடங்கினர். இதை ஆரிய வேதம அல்லது அத்யாத்ம நிதி என்பதே தகும். இதில் எழுதப்படாத விஷயம் எதுவுமில்லை. மனித ஜாதி அமர வாழ்வடைந்து உள்ளும் புறமும் வானரசைக் கண்டு வாழ்வதற்குரிய தத்துவங்களனைத்துந் தனது யோகவிழியாற் கண்டு மஹா யோகீஸ்தவரான ஸ்ரீ அரவிந்தர், இதன் மூலம் உலகிற்கு அருளினர். ஈசோபநிடதம், கீதை ஆகிய இரு நூல்கள் இதனின்று நூல் வடிவாகப் போந்துள்ளன. கடவுள் வாழ்வு, பூரண யோகம், கட்டுறைத் தொகுதிகளும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோக விழியாற் கண்ட அதி நுட்பமான அத்யாத்ம ரகசியங்கள் அடங்கியவை. அவற்றையே இன்று

அரவிந்த பக்தர்கள் ஸாதனஞ் செய்கின்றனர். இந்திய நாகரிகம், பாரதக் கலைஞானம், உபநிடதம், வேதத்துட் பொருள், வேதப் பாசுரங்களின் விரிவுரை, மனித ஜாதியின் முன்னேற்றம், கவி இயல் பும் வளர்ச்சியும், மனித ஜாதி ஒரு குலத் தெய்வ மைந்தராக வாழு தல் முதலிய கட்டுரைகள் ஆரியாவை அணியுறுத்தி அமர வாழ் வின் நறுமணங் கமழுகின்றன. இப்போதுதான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தான் இளமையில் இங்கிலாந்திலும் பரோடாவிலும் எழுதிய அரிய ஆங்கிலப் பாசுரங்களை வெளியிடத் தொடங்கினர். வந்தேமாதரம், கர்மயோகின் இவற்றிலும் அவர் மிகவும் அரிய பாக்கள் எழுதி யுள்ளார். அவற்றிலும் சிலது வெளியாகியுள்ளன. ஆரியா ஆறரை ஆண்டுகள் சிறப்புற நடந்து, 1921-ல் நிறுத்தப்பெற்றது. அதில் எழுதப்பட்ட விஷயங்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மனிதர் ஆராயத்தக்கன. அதன் உண்மை களைச் செயலிற் காட்டி யோக சங்கம் நிறுவி பூரணத்மாக்களைப் பயிற்றும் வேலை மிகவும் உழைப்புள்ளது. ஆதலின் எழுத்து நின்று செயலிற் பாய்ந்தது.

ஆசிரமம்

முதலில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவையில் நாலைந்து சீடர்களுட னேயே இருந்தார். நமது பாரதியாரும் குரு விஸ்வாசத்துடன் அரவிந்தரைப் போற்றினர். வரவர மென்மேலும், யோக விருப்ப முள்ள நல்ல ஸாதகர்கள் உலகின் நாலாபக்கத்தினின்றும் வந்து குழுமினர். அவர் காட்டும் அத்யாத்ம வழியைப் பூரண சரணு கதியுடன் மேற்கொண்டவர்கள் ஒரு யோக ஸாதக சங்கமாகச் சேர்ந்தனர். இச் சாதகர்கள் அனைத்தையும் துறந்தவர்கள், தமக்கு என்று எதையும் உடையவரல்லர். ஆஸ்தி யிருப்பவர் எவ்வளவிருந்தாலும், எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி உடனே அனைத் தையும் குரு பாதத்தில் அவர் கொண்ட மகத்தான விஸ்வ சங்கக் காரியத்திற்கு அர்ப்பணித்து விடுகின்றனர்.

'இது வேண்டும் அது வேண்டும்' எனக் கேட்கக்கூடாது. ஆண்டவன் தருவதை இன்புடன் ஏற்று, அவனுக்கு அர்ப்பண மாகவே அனுபவிக்க வேண்டும். தெய்வ சக்தி நம்மை நடத்து கிறது என்ற உணர்வு அத்தகைய அடைக்கல முள்ளவர்களுக்கு உடனே பிறக்கும். பரம பக்தியுள்ளவர்களுக்கே இது இடம். ஒரு குறிப்பிட்ட மதம், ஒழுக்கம், ஆசாரம், கிரியை, சாத்திரம் எது வும் இங்கு அநுசரிக்கப்படுவதில்லை. ஆண்டவன் அவரவர் மனத் தினின்று தூண்டும்பொழுது அவரவர்கள் முன்னேறுவர். சக்தி. தியானம் ஒன்றுதான். அவர்கள் வேதம், கிரியை எல்லாம். கொடிய வைதீகனும் இங்கு சில நாளிருந்தால் பூணூலை அறுத்துச்

சக்திக்கு ஹோமஞ் செய்துவிடுவான். சாதி வேற்றுமையை உடனே கொளுத்துவான். எல்லாம் இறைவன் என்பதை யுணர்வான்; ஆசிரமிகளுடன் சாதி பாராமற் கலந்துண்ணுவான்; வைதிகப் பித்தத்திற்கு இதன் காற்றே இஞ்சிக் கஷாயம். சாதிச் சுரத்திற்கு இதன் ஸ்பர்சமே லிங்க சிந்தூரம். மதப் பேய்க்கு இதன் காட்சியே மாந்திரீகன். சர்வ சமரச உணர்விற்கு இதன் வாசமே விண்; ஆனால் நாஸ்திகச் சமரசம் இங்கு கிடையாது; பரிசுத்தமானவர்களே இச் சமரச சங்கத்தினர். தெய்வத்தை ஒவ்வொரு மூச்சிலும் எண்ணி அவனின்றியாமில்லை,

எல்லா வுலகிற் கிறைவனொருவன்
எல்லா வுடலும் இறைவனாலயமே
உயிர் மேனியாய்க் கொண்டே
யோங்கு மொரு சோதி
பயிலா லயமுலகு பார்

என்ற உன்னத சமரசமே இங்குள்ளது. இங்கு ஆங்கிலேயர், அமெரிக்கர், பிரெஞ்சுக்காரர், பாரசீகர், குஜராத்திகள், வங்காளர், ஹிந்தியர், தெலுங்கர், தமிழர் (தமிழர் 20 பேர்கள் உள்ளனர்) முதலியோர் எவ்வித வேற்றுமையுமின்றி யோக வுணர்வில் ஒன்றுபட்டுள்ளனர். இவர்களில் மேனாட்டாரும் கீனாட்டாருமாகச் சுமார் 35 பெண்மணிகள் அரிய தவம் புரிகின்றனர். பெண்கள் பரம சுதந்திரப் புன்னகை திகழ வாழுகின்றனர். ஆனால் ஆத்ம சுதந்திரம் மிருகச் சுதந்திரமல்ல. இங்கு கடுமையான பிரம்மச்சரிய விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பெண்களைப் பார்த்தால் ஆண்கள் முக்காடு போட்டுக்கொள்ள வேண்டும், கண்களைப் புதைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அசட்டுப் பிரம்மச்சரியமல்ல. இங்கிருப்பவர் அனைவருக்கும் ஆண்டவனே ஆன்மா; அவனுணர்விலேயே அவனுண்மையையே எங்கும் கண்டு பழகுவதால், மேல் வேடம் ஆணாயினும் பெண்ணாயினும் அதனால் மனோவிகார முண்டாவதில்லை. அதுவே பரிபூரண பிரம்மச்சரியம். உலகம் மாயை, தீது என்னும் பொய்கள் இந்த எல்லைக்குள் வரக் கூடாது. இங்குள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்வை தெய்வ நிவேதனஞ் செய்து தெய்வததில் தெய்வத்திற்காகவே வாழ்பவர்; இது சந்யாசி மடமன்று. சந்யாச வரட்சி இங்கு வெறுக்கப்படுகிறது. வாழ்வைக் கடவுளுணர்வில் மேற்கொண்டு விசாலப்படுத்துவதே இதன் நோக்கம்.

பக்தி, கர்மம், ஞானம் இம் மூன்றும் ஒருங்கே இங்கு பயிலப் படுகின்றன. ஆண்டவன் அனைத்தும் என்ற அறிவுடன் அன்பால் எப்போதும் உறவு கலந்து, அவன் பணியாக, ஆசிரம வேலைகளைச்

செய்து, காலையும் மாலையும் அன்னையடிக்கீழ் தியானிப்பதே இங்கு வாழ்வின் சுருக்கம்; எல்லா வகையிலும் பூரணம் பெறுவதே குறிப்பு. ஆசிரம காரியங்கள் ஆசிரமவாசிகளாலேயே "பராசக்தியே நம்மைக் கருவி கொண்டு எல்லாம் செய்கிறாள்" என்ற உணர்வுடன் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. மனிதனிடமுள்ள தெய்வத் தன்மையைப் பூர்த்தி செய்து, விளக்கி அகந்தையை யழித்து ஆண்டவனுக்கு முற்றும் தன்னை யீவதே இங்கு சாதனம். ஆசிரமத்திற்கு சுமார் 29 பெரிய மாளிகைகள் தெருத்தெருவாக உள்ளன. அவையனைத்தும் பளிங்குபோல் சிறிது அழுக்குமின்றி போற்றப்படுகின்றன. அதற்கென ஆசிரமவாசிகளுள் சுகாதார இலாகா உள்ளது. மின்சார வசதிக்கான மின்சார இலாகா உள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அழகிய பூந்தோட்டம் வளர்க்கப்படுகிறது. அதில் தேர்ச்சி பெற்ற தலைவர்கள் அவ் வேலையில் கருத்துள்ள சாதகர்களுடன் தோட்டம் வளர்த்து ஆசிரமத்தைப் பூவும் பசுமையும் குலுங்கச் செய்கிறாள். இங்கே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு நாள்தோறும் ஏராளமான பூக்கள் வேண்டியிருக்கும். அவை ஆசிரமிகளால் வளர்க்கப்படும் பூந்தோட்டங்களினின்றே கிடைக்கின்றன. தோட்டம் வளர்த்தல் மிகத் திறமையுடன் ஈண்டு நடைபெறுகிறது. ஆசிரமத்திற்குத் தோட்டப் பயிற்சி எக்சிபிஷனில் பிரெஞ்சு சர்க்காரால் ஒரு மெடல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வைத்திய இலாகா தனியேயுள்ளது. நாட்டு வைத்தியத்திலும் சீமை வைத்தியத்திலும் நல்ல யோக்கிதை பெற்றவர்கள் அதை நிர்வகிக்கின்றனர். ஆசிரமம் சுகாதார வாழ்விற்கும் மாசறு தூய்மைக்கும் உதாரணமானது. ஆதலின் வைத்தியத் தேவை அநேகமாக இங்கு அவசியமா யிருப்பதில்லை. ஆசிரமிகள் உண்ணும் உணவு ஆசிரமத்தில் யோகம் பயிலும் பெண்மணிகளாலேயே மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றது. நன்கு வடிகட்டிய தண்ணீரே சமையலுக்கும் குடிப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. ரொட்டி, பொங்சோ என்னும் பானம் (இது காப்பியின் தீமைகள் அற்றது), ஒரு வாழைப் பழம் இதுவே சாதகர்களின் காலை யுணவு. 12 மணிக்கு, சாதம் ஒரு கூட்டு (அவியல்) அன்றூடகம் ஆசிரமத்திலேயே கறந்ததோடு வைத்த தயிர், சிறு எலுமிச்சம் பழத்துண்டு, வாழைப் பழம் இவையே பெரும்பாலும் மதிய உணவு. ரொட்டி, பால் அல்லது பாயாசம் ஏதாயினும் ஒரு மரக்கறி வகை இவை மாலை 6-மணி உணவு.

இதுதான் ஆசிரமவாசிகளின் உணவு. புளி, மிளகாய் முதலியன இங்கு சேர்ப்பதில்லை. இந்த எல்லாம் சைவ வுணவே

சமைத்து 3 மணி நேரத்திற்குள் உணவு உண்டாகிவிடும். பழைய உணவும், கெட்டனவும், சைவமற்ற வுணவும், சுத்தமற்றவையும், பேராசை யுணவும், சுருட்டு புகையிலை ஊண் மது முதலியவைகளும் இந்தக் கட்டிடத்துள் வரக்கூடாது. இவ் வுணவும் நீத்துப் பால் பழம் மட்டும் உண்போரும் உளர். ஆனால் இந்த யோகத்திற்குக் கடுமையான காயக் லேசங்கள் அனாவசியம்; உடல் வலிமை அவசியம். ஆதலின் ஒவ்வொருவரும் போதுமான உணவே மிதமாக உட்கொள்ளுகின்றனர். உணவுப் பொருள்களும் இங்கேயே செய்யப்படுகின்றன. ஆசிரமத்திற்கு வேண்டிய ரொட்டி, பிஸ்கோத்து, கோதுமை மா, ரவை எல்லாம் இங்கேயே வேலை நடக்கிறது. சாதகர்களே மிக நேர்த்தியான ரொட்டி செய்கின்றனர். இங்குள்ளவர்கள் அனைவரும் மௌன சுபாவத்துடன் ஆண்டவனுடன் உறவு கலந்து தங்கள் பணிகளைக் கவனிப்போர்கள். ஆதலின் வெளியார்களுடன் உறவாடச் சிறிதும் அவர்களுக்கு விருப்பும் சமயமும் இருப்பதரிது. எவரும் ஆசிரமத்திற்குள் திடீரென்று வர உத்திரவில்லை. பலர் வந்து ஏமாந்து திரும்புவதால் இந்த எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது.

ஒழிந்த நேரங்களை ஆசிரமிகள் பலவிதமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். காவியம் புனைதல், வசனமெழுதல், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, வங்கம் முதலிய பாஷை பயிலுதல், சங்கீதப் பயிற்சி, மரச் சாமான்கள் செய்தல், சித்திரமெழுதல், பட்டு நூலால் அழகிய அணி செய்தல் முதலிய பல பல வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் எல்லாம் ஆசிரம நலனுக்கே செய்யப்படுகின்றது. ஆசிரம நலத்தைத் தவிர வேறு நினைவும் செயலும் பேச்சும் எவர்க்குமில்லை. தனக்கென்று இங்கு எதுவும் செய்யப்படுவதில்லை. ஆசிரமத்திற்கு வேண்டிய துணியணிகள் இங்கேயே ஆசிரமிகளால் தைக்கப்படுகின்றன. ஆசிரமக் கட்டிட வேலைகளை அதற்கென்றமைந்த சாதகர்—இஞ்சினீயர் நடத்துகிறார். ஆசிரமிகளே கட்டிட வேலைகளை மேற் பார்க்கின்றனர்; எல்லாம் தெய்வ வுணர்வில் நடக்கிறது. இந்த சங்கம் ஒரு உடல்; அதற்கு ஆண்டவன் ஆன்மா, சக்தியே மூச்சு! இது ஒரு தனியுலகு; வெளியுலகில் நடக்கும் எத்தகைய இயக்கங்களுக்கும் இதற்கும் உறவில்லை. இங்கு அரசியல் வாடையே கூடாது; இது கண்டிப்பான விதி; அரசியல் எண்ணங் கொண்டு இங்கு வருபவர் ஏமாற்றமடைவர். அரவிந்தரின் காரியம் மனித சமூகத்தை தெய்வ வாழ்வில் அமைப்பதொன்றே. தேசம், பாஷை, மதம், கொள்கை, சாதி அனைத்தையும் விடுத்து ஆண்டவனைச் சரண்புகுந்தோருக்கே இது இடம். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் காரியம் மகத்தான அத்யாத்ம காரியம்; அது உலக வாழ்வையே யோக வாழ்வாக்குவது; மனோமயத்தில் உழலும் மனிதனை

விஞ்ஞானமயத்திற்கு உயர்த்துவது; மேனாடு அடைந்துள்ள நூல முன்னேற்றம் சாத்திர அபிவிருத்தி (Scientific Progress) யுடன் பாரத சக்தி, ஆத்ம சக்தியை யிணைத்து, மேற்கையும் கிழக்கையும் ஒன்று சேர்ப்பது. பாரெல்லாம் ஓர் குலமாய் கடவுளுணர்வுடன், அகண்ட யோக வாழ்வு வாழ்வதே இதன் கொள்கை. இது ஒரு புதிய யோக வழி. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய "அன்னை" என்னும் நூல் தமிழில் வந்துள்ளது. அதைப் பார்த்தால் இங்கு உலக முன்னேற்றத்திற்காக எத்தகைய சக்திகள் வேலை செய்கின்றன வென்று தெரியும். இதுகாறுந் தோன்றிய தீர்க்கதரிசிகளெல்லாம் பொது ஜனங்களிடையே தமது கொள்கையை விதைத்துச் சென்றனர். பண்படாத மாக்கள் அதைப் பலவாறு அனர்த்தஞ் செய்துகொண்டு பல சமயச் சச்சரவு உலகை இரண களமாக்கிவிட்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோக வுணர்வுள்ள உத்தமர்களை, ஆண்டவனுக்குப் பரிபூரண சரணாகதியுள்ள தீரர்களை மௌனமாக, அவர் சுபாவததின்படி பரிபூரணப்படுத்தி மன் மாசைத் துடைத்து அத்யாத்ம சித்தியை முற்றுவித்து அவர்களை ஒரு ஆத்மசக்தி நிலையமாக்கவே முயலுகின்றார். அவர் முயற்சியால் பாரத தேசமே பெரிய தெய்வ சங்கமாகும்; தேவரைப் பெற்றுத் திகழும்; ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோக வரலாறு "யோக விளக்கம்" என்ற நூலாக சீக்கிரம் வெளிவரும். அதில் பிற விவரங்கள் கண்டு கொள்க. ஸ்ரீ அரவிந்த சக்தி விவரத்தை "அன்னை" எனும் நூலிற் காண்க. பாரதியாரின் சக்திப்பாக்களும் வேதாந்தப்பாக்களும், பக்திப் பாக்களும் முழுக்க முழுக்க அரவிந்தரின் கொள்கைகளிற் சிலவற்றையே விளக்குகின்றன. அவை இங்கு நின்று நிலவும் தேவசங்க வர்ணனையேயாகும். இதோ கவியின் கனவு உருவாகிவிட்டது. தமிழ்நாடு இப்பேறு பெற்றது. அமுத வாழ்வைத் தமிழகம் தனது மார்பகத்தில் தாங்கி நிற்கிறது. நான் நீண்ட நாளாகச் செய்த தவமும் நிறைவேறிற்று. எனது கனவும் உண்மையாயிற்று. எல்லாரும் தேவராகலாம். ஆனால் எல்லாம் ஆண்டவன் என்பதைக் கண்டு நிற்கவேண்டும். அத்தகைய நர தேவர் சங்கம் இன்று விளங்குகிறது. அது வாழி. அடியிற் காணும் சங்க சங்கீர்த்தனத்தினின்று இந்த யோகப் பயனை அறியலாம்.

சங்கீத சங்கீர்த்தனம்.

கல்யாணி ராகம்] [தாளம்-திரிஸ்ர திரிபுடை.

பல்லவி

வாழிய நரதேவர் சங்கமே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய— (வாழிய)

அனுபல்லவி

ஆழிசூழு லகமெல்லாம்—அகண்ட பாரதம்
வாழியமர வாழ்வி லோங்கி
வளமை பொங்கியே
வளமை பொங்கியே—இன்ப
வளமை பொங்கியே—ஜெய (வாழிய)

சரணம்

கோயிலாக வுலகமெல்லாம் குலவி வாழ்கவே!
சாவும் இருளும் அடிமை வறுமை
தளர்ந்து தேய்கவே
தளர்ந்து தேய்கவே
இன்பம் வளர்ந்து பாய்கவே—ஜெய (வாழிய)

கடவுள் மனிதர் கடவுட் புலவர் கடவுள் வேதமும்
கடவுளறிவுங் கடவுட் செயலுங்
கதிர்விட் டோங்கவே—யோகக்
கதிர்விட் டோங்கவே—ஜெய (வாழிய)

வீர நினைவும் வீர வினையும் வீர சக்தியும்
வீர முரசு விண் முழங்க
வெற்றி கொட்டவே
வெற்றி கொட்டவே—ஆத்ம
வெற்றி முற்றியே—ஜெய (வாழிய)

பொன்றரு மின்பம் புதுமணக் காதலீற்
போகமும் யோகமும் மலரும்
என்று மழகும் இளமையுஞ் செல்வமும்
இகபரத்துடன் வளரும்
இகபரத்துடன் வளரும்—ஆன்மச்
சுகக்கனி பழுத்தொளிரும்—ஜெய (வாழிய)

அல்லற்படுத்தும் அகந்தைச் சமர்புரி
அரக்கன் எரிந்து மடிந்தான்—பொய்
யரசன் திகைத்து மறைந்தான்
எல்லாம் சக்தி மயம்—எல்லாம் சக்தி வயம்
எல்லாமுமே சக்தி யருளே!
எல்லாமுமே சக்தி விரிவே—யிங்
கெல்லாமுமே சக்திப் பொருளே—ஜெய (வாழிய)

எல்லா வுலகிலும் இன்பசிற் சக்தியின்
இச்சை விளங்கிட வுழைப்போம்
எல்லாம் சக்தி மயம்—எல்லாம் இன்ப மயம்
என்னு மறிவினில் தழைப்போம்
எல்லாருமே சக்தி மைந்தர்
எல்லாருமே புவி வேந்தர்—உண்மை
எல்லாருமே ஜீவன் முக்தர்—இங்
கெல்லாருமே சுத்த சித்தர்—ஜெய (வாழிய)

இந்த தேவ சங்கத்தை உலகளாவச் செய்து உலகின் உணர்வையே கடவுளுணர்வாக மாற்றி வாழ்வையே அகண்ட யோகமாக்குவதே குருதேவரின் அருட்பணி. ஆனால் அகந்தையும், தன்னலமும், வீரியத் தினவும், மனமாசும் படிந்த மனிதவுலகை அசுர வன்மைகள் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. விஞ்ஞான மயத்திற்கு உயர்ந்து விஞ்ஞான சக்தி பெற்றால்தான் இத்தீய பலங்களை வெல்லலாம். அவற்றை வென்றால்தான் உலகில் ஏசுநாதர் கண்ட வானரசை நிலைநிறுத்த முடியும்.

மனித வாழ்வை உள்முகப்படுத்தவேண்டும். மனிதன் தன்னிலுள்ள கடவுளைக் காணாது, ஆத்ம சித்தி பெறாது "நான் செய்கிறேன்" என்று துணிவதெல்லாம் அசத்தியம், அபத்தம், அபக்குவம், துயர் இடர், அகந்தைப்போர் இவற்றில் முடியும். முதலில் வாழ்வைப் பரிசுத்தப்படுத்திப் பூரணமாக்கி, தெய்வ மயமாக்கி அதன்மீதே ஆண்டவனுக்காக அவன் இச்சைப்படி செயல்புரிதல் வேண்டும். ஆத்மசக்தி பெற்ற பூரணாத்மாக்களின் சங்கம் உலகிலேயே ஆத்ம சக்தி பரப்ப வல்லது. அதனால் உலகிற்கே நலமுண்டு. அத்தகைய சக்தியாளர் கூட்டத்தைப் பூரணப்படுத்தவே இவ்வாசிரமம் முயலுகிறது. ஆனால் எவ்வளவு சிக்கன வாழ்வாலும் அதற்கு ஏராளமான செலவுபிடிக்கிறது. இச்சங்கம் நிலைத்துப் பூரணப்பட்டால், இன்னும் சில மாகாணங்களில் கிளைச் சங்கங்கள் தோன்றும்; அவையும் பூரணப்பட்டால் உலகின் பல நாடுகளிலும் இச் சங்கம் விரியும். ஆனால் எதற்கும் இங்கு அவசரப்படுவதில்லை, புகழ், பிறர் பாராட்டு, விளம்பரம் எதையும் இங்கு விரும்புவதில்லை. இங்கு எல்லாம் மௌனமாகவே நடைபெறுகிறது. ஆண்டவன் இச்சையே அணுவணுவாக ஒவ்வொன்றையும் நடத்துகிறது. அவனிச்சைக்கு எவர் நம்பி சர்வத்யாகத்துடன் பாத்திரராகின்றனரோ, அவர்களைக்கொண்டே இச்சங்கம் தெய்வ சக்தியால் விரிந்தோங்கும். ஆண்டவன் அருள்வல்லபமே இதை நடத்துகிறது. இதில் மனித முயற்சியும், "நான் செய்கிறேன்" என்ற பேதையகந்தையும் எள்ளளவும் இல்லை. எல்லாம் சக்தி செயல்!

தமிழருக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.

திரு. N. வெங்கட்டரமணன் அவர்கள்.

இவ் விருபதாவது நூற்றாண்டில் ஒரு நாடு முன்னேற்றமடையவேண்டுமாயின் அந்நாட்டுக்கெனச் சிறந்த பத்திரிகைகள் தோன்றி, உழைக்கவேண்டியதவசியம். மக்களிடையில் அறிவை வளர்க்கவும், அரசியல் ஞானத்தைப் புகுத்தவும், விஞ்ஞான உணர்வை யூட்டவும், விவேக உணர்ச்சியை நாட்டவும், தேசாபிமானத்தைப் பெருக்கவும், தெவிட்டாத ஊக்கத்தைக் கிளப்பவும், ஒற்றுமை விதையினை யூன்றவும், உயர்வுகள் பலவற்றை நல்கவும் ஒப்பற்ற சாதனங்களாயிருப்பவைப் பத்திரிகைகளே யென்பதை யாரே மறுக்க வல்லார்? இக்காலத்தில் உலகில் முதன்மையடைந்து விளங்கும் அமெரிக்கா, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, ஜர்மனி, ஜப்பான் முதலிய நாடுகள் இத்துணை முன்னேற்றமடைந்திருப்பதற்கு அந்நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் அரிய உழைப்பே காரணமாகும். மேற்கூறிய நாடுகளில் பத்திரிகைகளுக்குள்ள செல்வாக்கு மிக மிக அதிகம். ஒரு நாட்டின் அரசியலைப் போற்றி நிலைக்கச் செய்யவோ, அன்றி அவ்வரசியலை யழித்து மறைக்கவோ பத்திரிகைகள் வல்லமையுடையவை யெனின் அவற்றின் பெருமையை வேறாகப் புகழவேண்டுமா? பத்திரிகைகளே நாட்டின் கண்களாக விளங்குகின்றன, இங்கிலாந்தில் ஒரு சில பத்திரிகைகள் செய்த கிளர்ச்சியால் பலசடவைகளில் அந்நாட்டு அரசாங்கமே அடியோடு மாறியிருக்கின்றன வென்பதைச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

பலவாறு கூறுவானேன்? நந் தமிழ் நாட்டில் சற்றேறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம் மக்களில் பெரும்பாலார் உலகம் என்ன நிலையில் இயங்குகிறதென்பதை ஒரு சிறிதும் உணராதவராயிருந்தனர். ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்தின் பயனாகவும், காங்கிரஸ் மகாசபையின் முயற்சிகளாலும் நந்தமிழ் மக்களிடையில் பத்திரிகைப்

படிப்பு வளர்ந்தோங்கி வந்ததன் பயனுப், இன்று சாமானிய மக்களும் உலக அரசியல்களைப்பற்றியும், நாட்டு நடப்புகளைப்பற்றியும், சமூக சீர்திருத்தங்களைப்பற்றியும் வெகு அற்புதமாக விவாதித்து வருகின்றனர். இவ்வளவுதூரம் தமிழகத்தார் விழிப்படைந்ததற்கு மூலகாரணம் தமிழ்மொழிப் பத்திரிகைகளே யென்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறு தமிழகத்தாருக்கு அரிய ஊழியம் செய்து வந்த—வரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் தினப் பதிப்புகளென்றும், வாரப் பதிப்புகளென்றும், மாதப் பதிப்புகளென்றும் பலவகையுண்டு. தின, வாரப் பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும் உலகச் செய்திகளை யறிவித்து, உலக நிகழ்ச்சிகளின்மீது மக்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளை அவ்வப்போது போதித்துவரும். மாதப் பத்திரிகைகள் போன்றவை மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய சரித்திரம், சாஸ்திரம், நீதிமுறை, பூத பௌதிக ஆராய்ச்சி, அரசியலமைப்பு, பொருளாதாரம், சுகாதாரம், கலைகள் முதலிய பல துறைகளைப்பற்றிய நிலையான கட்டுரைகளைத் தாங்கி, அறிவு நூல்களாகப் பயன்பட்டுவரும். தமிழ்நாட்டில் 'சுதேசமித்திரன்', 'தேசபக்தன்', 'திராவிடன்', 'தமிழ் நாடு' முதலிய தினசரிகளும், 'லோகோபகாரி', 'நவசக்தி', மகா விகட தூதன்', 'குடி அரசு' முதலிய வார வர்த்தமானிகளும் செய்துவந்துள்ள ஊழியம் அளவிடற்பாலதன்று. அப்படியே தமிழ் மக்களிடையில் அறிவு வளர்ச்சிக்கான முறையில் பாடுபட்டுவந்த—வரும் 'ஜனவினோதினி', 'சக்கரவர்த்தினி', 'விவேக சிந்தாமணி', 'விவேக பாநு', 'ஞான பாநு', 'வாணி விலாசினி', 'இந்தியா', 'பெண் கல்வி', 'மாதர் மனோரஞ்சனி', 'பிழைக்கும் வழி', 'ஜனாபிமானி', 'தமிழர் நேசன்', 'விவேக போதினி', 'பால பாரதி' முதலிய பல மாதாந்தரப் பத்திரிகைகள் போற்றத்தக்கனவாகும். எனினும் இம்மாதப் பத்திரிகைகளுள் பெரும்பாலன இன்று நடைபெறுவதில்லையெனின் யாரே வருந்தாதிருப்பர்? பல அறிஞர்களின் அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி, அழகிய வுருவுடன், மேலான வகையில், ஆவேசத்துடன் வெளிவந்த தமிழ் மாசிகைகள் பல ஆதரிப்பாரின்றி மறைந்துபோனமை தமிழ் மக்களுக்கு அவமானமல்லவா? இன்று பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் ஈடுகொடுத்து, ஒருவாறு நாட்டில் உலவிவரும் தமிழ் மாதப் பத்திரிகைகள் மிக

மிகச் சிலவே. அவற்றிலும் சில உருவிலும், உள்ளுரையிலும் குறைந்துபோய் நிற்கின்றன. தமிழகத்தில் சமீப காலத்தினின்றும் தின, வார சமாசாரப் பத்திரிகைகளின் குறை ஒருவாறு நீங்கிற்றெனலாம். காலணு சமாசாரப் புதினங்களும் சில தோன்றி உழைத்துவருகின்றன. எனினும் தமிழகத்தின் பெரும் பரப்பையும், மக்கட் பெருக்கத்தையும் உற்று நோக்குமிடத்து, அவைகட்கேற்பத் தமிழில் உயரிய மாதப் பத்திரிகைகள் இல்லையென்ற குறை நீங்கியபாடில்லை.

மேல் நாடுகளில் ஒரு நாளில் இருமுறை, மும்முறை, நான்குமுறை வெளிவரும் உயரிய சமாசாரப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. நந் தேயத்திலும் ஆங்கிலத்தில் தின மிரு முறை வெளிவரும் புதினங்களுள. எனினும் தமிழில் அவ்வாறு வெளிவரும் பத்திரிகைகளைக் காணும் நாள் எங்காளோ? ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளிவரும் மாதப் பத்திரிகைகளின் உயர்வும், சிறப்பும், அழகும் சொல்லுந் தரத்தன்று. வெகு தூரம் போவானேன்? நந் நாட்டில் கவனியுங்கள். ஹிந்தி, வங்காளி, தெலுங்கு முதலிய மொழிகளில் எத்தனையோ உயரிய மாதப் பத்திரிகைகள் தோன்றி உழைத்து வருகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் நூற்றுக்கணக்கான படங்களுடன், எண்ணற்ற சித்திரப் படங்களுடன், பலதுறைப்பற்றிய அறிவாராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும், கதைகளையும், பாக்களையுங்கொண்டு, பெரிய உருவில், சிறந்த தாளில், அழகிய கோலத்தோடு அறிவுப் பொக்கிஷமாக வெளிவருவதைக் காணுந்தோறும் எம்போன்றார் மனதில், தமிழில் அதுபோன்ற மாசிகைகளில்லையே யென்ற வருத்தம் எழும்புகின்றது. தமிழரைவிட நிலப்பரப்பிலும், மக்கட் தொகையிலும் குறைந்தவர்களாகிய தெலுங்கரைக் கவனியுங்கள். தெலுங்கு நாட்டுக்கே ஒரு திலகம்போல் "பாரதி" என்ற பெயரால் தெலுங்கில் ஒரு பெரிய மாசிகை நடைபெற்றுவருகிறது. அதன் வருட சந்தா 6 ரூபாயாகும். ஒவ்வொரு மாதமும் தடித்த சேர்த்தியான தாளில் ராயல் சைசில், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்களில் பலதுறைகளைப்பற்றிய அரிய விஷயங்கள் (கட்டுரைகள்) பல தாங்கி, கதைகளும், கவிகளும் பல கொண்டு வர்ணச் சித்திரப் படங்களும், சாதாரணப் படங்களும் பல பெற்று,

மனதைக் கவரும் அழகிய முகத்துடன் அஃது வெளிவருங் காக்ஷி மகிழ்ச்சி யூட்டுகிறது அதுபோல் தமிழில் ஒரு மாசிகையைக் காணவேண்டுமென்ற பேரவா எம்போன்றூர்க்கு நெடுநாளாகவுண்டு. இன்று தமிழில் உயரிய நோக்கத்தோடு வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடுகள் ஒரு சில காணக் கிடக்கின்றன. ஆயினும் அவற்றுள்ளும் மேற்கூறிய தெலுங்கு மாசிகையின் பண்புகளைப் பெற விழைந்து நிற்பவை காணேம். நங் தமிழ் "பாரதி"யோ வெனில் ஆங்கிலத்தில் கல்கத்தாவினின்று வெளிவரும் ஒப்பற்ற மாசிகையாகிய "மாடர்ன் ரிவ்யூ"வை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெறவேண்டுமென்ற முகவுரையுடன் ஒரு கிராமத்தில் தோன்றி, இற்றைக்குச் சுமார் 3 ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் உலவிவருகிறது. பிற மாதப் பத்திரிகைகளைவிட சீரிய முறையில், தேசாபிமானம் ததும்ப, உள்ளக்கிளர்ச்சி வாய்ந்த அரிய விஷயங்களைத் தாங்கி குறைந்த சந்தாவில் படங்களுடன் இஃது தமிழகத்திற்குத் தொண்டு புரிந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆயினும், அஃது மேற்கொண்ட—குறிக்கோளாகக்கொண்ட சிறப்பை இன்னும் பெறவில்லை யென்றே கூறுவோம். 'பாரதி' இன்னும் அளவிலும் (சைஸ்), பக்கங்களிலும், விஷயங்களிலும், விஷயங்களுக்கேற்ற சித்திரப் படங்களிலும் பெருக்கமடையவேண்டும். தமிழகத்தில் இஃது ஓர் ஒப்பற்ற உயர்தனிப் பத்திரிகையாகத் திகழவேண்டும். சந்தாவை 5 ரூபாயாக உயர்த்தியாயினும் அளவில் பெரிதாக்கி வெளியிடல் மிக மிக அவசியம். தமிழில் இஃதொரு "மாடர்ன் ரிவ்யூ"வாகவே விளங்கவேண்டும். இப்பத்திரிகை செய்ய வேண்டிய ஊழியங்கள் பலவுள. தமிழ்நாட்டுப் பூர்வ சின்னங்கள் ஆராயப்பட வேண்டும். அவற்றின் உருவப் படங்கள் வெளிப்படவேண்டும். நந்நாட்டின் உண்மைச் சரித்திரம் வெளிவரவேண்டும். நாட்டு மொழி வளர்ச்சிக்கான முறைகள் தேடப்படவேண்டும். தேச நன்மைக்கான துறைகள் திறக்கப்படவேண்டும். பூத பௌதிக விஞ்ஞான சாத்திரங்கள் தமிழில் தோன்றவேண்டும். சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கான முறைகள் கோலவேண்டும். தேசிய

ஒற்றுமை காணவேண்டும். மூட நம்பிக்கைகள் ஒழியவேண்டும். விரிந்த நோக்கமும், பரந்த அறிவும் உதயமாகவேண்டும். பெண்கள் உலகம் உயர்வடையவேண்டும். சாதி பேதங்கள் சாகவேண்டும். சமத்துவமும், சகோதரத்துவமும், சுதந்திரத்துவமும் எங்கும் நிலவவேண்டும். இன்னோரன்ன பல நன்மைகளையும் சாதிப்பதற்கு நம் "பாரதி" பாடுபட வேண்டும்.

ஒரு பத்திரிகைச் செழித்தோங்க வேண்டுமென்றால் அதை ஆதரிப்பவர்கள் பலரிருக்கவேண்டும். சந்தாதாரர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பெருக்கமடைகிறார்களோ அதற்கேற்பவே அப்பத்திரிகையும் வளர்ச்சியடையும். எனவே நந் தமிழகத்தார் பல பத்திரிகைகளைக் கைவிட்டதுபோலன்றி, இப் "பாரதி"யை நந் தேசத்தாயாம் பாரத தேவியினது திருவருளால்—திருநாமத்தால் ஒவ்வொருவரும் ஆதரிக்க வேண்டுவதவசியம். தமிழ்நாட்டுக் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளும், தாலுகா ஜில்லா போர்டுகளும், தத்தம் கீழுள்ள கல்வி ஸ்தாபனங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் "பாரதி"யை வரவழைக்கச் செய்யவேண்டும். ஆங்காங்குள்ள கிராமப் புத்தகாலயங்களும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும். தமிழச் சகோதர சகோதரிகள் ஒவ்வொருவரும் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து துணைபுரிய வேண்டும். தமிழ்நாட்டு அறிஞர்கள் பலரும் பல துறைப்பற்றிய அரிய கட்டுரைகளை எழுதி "பாரதி"யை அலங்கரிக்க வேண்டும். சித்திரக் கலை பயின்ற மேதாவிகள் தங்கள் சித்திரங்களை "பாரதி"யில் வெளியிட்டு மகிழவேண்டும். பண்டிதர், பாமரர், சிறியோர், பெரியோர், ஆடவர், மகளிர் முதலிய பலருக்கும் பயன்படும் பான்மையில் பல விஷயங்களைத் தாங்கி, உருவிலும், அமைப்பிலும், உள்ளுரையிலும் பெரிதாகி நம் "பாரதி" வெளிவரவேண்டும். எனவே பாரதியின் அதிபராகிய நமதன்பர் திருவாளர் ரா. நாராயணஸ்வாமி யவர்கள் நமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சந்தாவை அதிகப்படுத்தி "பாரதி"யைப் பெரிதாக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். பாரத தேவி அருள் புரிவாராக.

வந்தே மாதரம்.

லைலி மஜனூன் *

பாலைவனத்தினிடையே, கடலில் காணப்படும் தீவுகள்போல, அங்கங்கே நீர்வளம் பெற்றுத் திகழும் ஓயஸிஸ் என்று சொல்லப்படும் ஜீவபூமிகளுள் ஒன்றில் இன்று ஒரு பெரிய கொண்டாட்டம். இபனே ஸலாமுடைய கூடாரம் தரையிலிருந்து துவஜ ஸ்தம்பம் வரையில் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரையில், நீல வானத்தையும் இளம் பசும் புல்லையும் பழித்ததாய், கைக்குப் பஞ்சுபோலவும் பட்டுப்போலவும் மிருதுவாயிருக்கிற, துருக்கிஸ்தானத்துப் பெண்கள் செய்த, உயர்ந்த இந்திர நீல ஜமக்காளம் விரித்திருக்கிறது. கூடாரத்தின் மூங்கில் தூண்களெல்லாம் பலவேறு வர்ணமுள்ள பட்டுத்துணிகளால் மூடப்பட்டு வைரத் தூண்கள்போலவும் கோமேதகத் தூண்கள்போலவும் மாணிக்கத் தூண்கள்போல்வும் ஜ்வலிக்கின்றன. மேலே கூடாரத்தின் உட்புறம் பச்சைப் பசும் பட்டால் போர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனிடையே, சபாமண்டபத்தின் மீது, செம்பவளவல்லியையும்விடச் சிவந்த பட்டால் செய்த விதானம் விளங்குகின்றது.

காலமேமுதல் வாத்தியங்கள் கோஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. காயக ஸ்திரீகள் குயில்போன்ற குரலில் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொருபுறம் ஆட்டக் கச்சேரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜீவபூமியில் சேர்ந்துள்ள ஜனங்களெல்லாம் இந்தக் கூடாரத்தில் கூடியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஆனந்த சாகரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், அராபியாவின் தாரகை என்று எல்லோராலும் புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட லைலிக்கு இன்று கலியாணம் நடைபெற இருக்கிறது.

---

* எமக்கு ஒரு புஸ்தக ஜாப்தா (கேட்லாக்), லண்டன் பேர்னுட் க்வாரிட்சி கம்பெனியாரிடமிருந்து வந்தது. அதிலிருந்த அனேக அற்புதப் படங்களில் பாலைவனத்தில் மஜனூனை, லைலா என்ற பெண்மணி காண்பதும் ஒன்று. லைலாவைப் பற்றிக் கதைகளிருக்கிறதா வென்று எமது சகோதரரிடம் ஆராய்ந்ததில் வீரத் தமிழர், வி. வி. எஸ். அய்யரவர்கள் எழுதியிருப்பதாக அறிந்தோம். "பாரதி"யின் வாசகர்கள் படித்தனுபவிக்கும் பொருட்டு, நின்றுபோன "பால பாரதி"யிலிருந்து இதை எடுத்து இங்கு வெளியிட்டிருக்கிறோம். அன்பர்கள் அதன் உண்மையைக் காண்பார்களாக.

ஆசிரியர், "பாரதி."

இந்தக் கோலாகலத்தினிடையில், இந்த ஆனந்தக் கடலின் மத்தியில் ஒரு பிராணி துக்காதிக்கத்தால் மனம் பொருமிக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் யார் ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள்? அந்தப் பிராணியும் கலியாணப் பெண்ணான லைலிதான் என்று சொல்லுவோமானால் யார் நம்புவார்கள்? ஆனால் அது நிஜமே. லைலி ஆழம் காணமுடியாத துக்கக்கடலில் மூழ்கிப்போயிருக்கிறாள்.

இபனே ஸலாம் அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள யாவரினும் பணக்காரன். அவனிடத்திலிருந்த ஒட்டகைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் நீகிரோவ அடிமைகளுக்கும் தாதியருக்கும் கணக்கே யில்லை. மணற்காடுகளிலுள்ள ஒவ்வொரு பாதையிலும் அவனுடைய காரியஸ்தர்களும் ஆட்களும் துருக்கி ஸ்தானத்துக்கும், பாரஸீகத்துக்கும், எகிப்துக்கும், சிரியாவுக்கும், வியாபாரார்த்தமாகப் போனவண்ணமாயும் அவ்வூர்களினின்று திரும்பியவண்ணமாயும் இருப்பார். அவனுடைய உண்டியல் மெர்வினிருந்து ஆஸ்திராகான்வரையிலும் உள்ள எந்த ஊரிலும் செலாவணியாகும். இப்பேர்ப்பட்ட தனவந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்பட வேண்டுமென்று எத்தனையோ அராபியப் பெண்கள் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவனுக்கு மனைவியானால் அத்தனை செல்வத்தையும் ஆளலாமன்றோ?

ஆனால் லைலி அவ்விதம் நினைக்கவில்லை. மனதில் அன்பில்லாமல் அந்தச் செல்வத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்கிறது? அவள் தன் இருதயத்தைத் தன் பாலிய சிநேகிதனான காயிஸ் என்பவனுக்குத் தத்தம் செய்துவிட்டிருந்தாள். இனி இபனே ஸலாமுக்குக் கொடுக்க இருதயம் ஏது?

காயிஸ், லைலியின் பாலிய சிநேகிதன் என்றோம். அவனுடைய தகப்பனான ஸைது ஓம்ரியும், லைலியினுடைய தகப்பனும் மிகுந்த நண்பர்கள். நஜத் மணற் பிரதேசத்திலுள்ள இரண்டு அராபிய குலங்களுக்கு இவர்கள் தலைவர். பாலைவனத்தில் வசிக்கவோ முடியாது. அம்மணற் சாகரத்தினிடையிலுள்ள ஜீவ பூமிக்குச் சென்றால்தான் மனிதனுக்குப் பேரீச்சம் பழமும் மிருகங்களுக்குப் புல்லும் அகப்படும். ஒரு ஜீவபூமியில் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குமேல் ஒரு கூட்டம் தங்கமுடியாது. சில பசுமை நிலங்களில் நாலைந்து நாள் சேர்ந்தாற்போல் தங்குவதே கடினமாகிவிடும். மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் தீனி தீர்ந்துபோய்விடும். பசுமை நிலத்தில் இனி சாப்பாட்டுக்கு ஒன்றும் அகப்படாது என்று கண்டதும் அராபியர் தங்கள் ஒட்டகைகள், குதிரைகள் முதலியவற்றை ஓட்டிக்கொண்டு இன்னொரு பசுமை நிலத்துக்குச் செல்லுவார்கள். வருஷம் முன்னூற் றறுபத்தைந்து நாட்களுக்கும் இவர்களுக்கு இதுவேதான் காரியம். இடையிடையே வியாபாரத்துக்காகக் கூட்டமாய்ப் போகும் பிரயாணிகளைத்

தாக்கி இவர்கள் அவர்களிடமுள்ள விலை யுயர்ந்த பொருள்களைப் பறித்துக் கொள்ளுவார்கள். தாங்களும் மற்றோரால் தாக்கப்படுவார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அராபியர் கூட்டத்தில்தான் லைலியும் காயிஸும் பிறந்து வளர்ந்தார்கள்.

காதல் வளரும் வழியை யாரால் கண்டுபிடித்துச் சொல்லலாகும்? கண் எல்லோரையும் பார்க்கிறது; காது பேசுவோர் வார்த்தைகளையெல்லாம் கேட்கிறது; வாய், காரியம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, பலரிடத்திலும் பேசுகிறது. ஆனால் கண்ணானது ஒருவரைப் பார்க்கும்போது மற்றயாரைப் பார்க்கும்போதும் அடையாத இன்பத்தை அடைகிறது. அவர் பேசுவது சாமானிய விஷயமானாலும், அவருடைய குரலில் விசேஷமான இனிமை யிராவிட்டாலும், அவருடைய வார்த்தையைக் காது தேவாமிர்தத்தைப் பருகுவதுபோலப் பருகுகிறது. அவரிடத்தில் பேசும்போது வாய் குளறுகிறது; நாக்கு கொஞ்சுகிறது; இதெல்லாம் அன்பின் அடையாளம். ஆனால் இந்த அன்பு எப்படிப் பிறக்கிறது என்றாலோ, அது தேவ ரகசியம்—மனிதரால் சொல்ல முடியாது. அவ்விரண்டு அராபியக் கூட்டங்களிலுமுள்ள குழந்தைகள் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று விளையாடும்போதும், சாப்பிடும்போதும், தூங்கும்போதும், ஒரு ஜீவபூமியைவிட்டு இன்னொரு ஜீவபூமிக்குப் போகும்போதும் எப்பொழுதும் கூடவே இருக்கும். ஆனால் காயிஸ் இருக்கும்போதுதான் லைலி பூரண குதூகலத்தோடிருப்பாள். பிரயாணப்படும்போது அவன்தான் அவள் ஏறும் ஒட்டகக் குட்டியைப் பிடித்துக்கொள்ளவேணும். பிரயாணம் போகும்போது அவளுடைய ஒட்டகம் அவனுடைய ஒட்டகத்தோடு ஜோடியாய்ப் போக வேண்டும். கூடிக் கூடிப் பேச என்னதான் சமாசாரம் இருக்குமோ? இருவரும் எப்போது பார்த்தாலும் பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். தங்குமிடங்களில் ஒரு ரோஜாச் செடியைக் காயிஸ் கண்டுவிட்டானானால் அன்றைக்கு அது மொட்டைதான். ஒருவரை எடுக்க விடமாட்டான். எல்லா மலர்களையும் தானே பறித்து மாலை கட்டி லைலியின் கழுத்தில் போட்டுவிடுவான். அந்த மாலை கழுத்தில் விழுந்ததும், கண்ணன் மாலையைப் பெற்ற சத்தியபாமைக்குக்கூட அத்தனை செருக்கு இராது—லைலிக்கு அத்தனை கர்வம் உண்டாகிவிடும். காயிஸ் என்மீது இவ்வளவு அன்போடிருக்கையில் எனக்கு யார் நிகர் என்று நினைப்பவள்போலப் பார்ப்பாள்.

லைலிக்குக் காயிஸின்பேரில் உள்ள அன்பு எவ்வளவோ அதற்குப் பன்மடங்கு கொண்டதாகும் காயிஸுக்கு லைலியின்பேரில் உள்ள காதல். லைலியாவது மற்றப் பையன்களோடு விளையாடாதிருக்கமாட்டாள். ஆனால் காயிஸுக்கு லைலி இருந்தால்தான் விளையாட முடியும். அவள் இல்லாத விளையாட்டில் அவன் சேரவேமாட்டான். உலகம்

198741

முழுவதும் அவளுடைய இரண்டு விழிகளுக்குள் அடங்கிவிட்டன என்பது அவனுடைய நினைவு போலும்!

வயது வளர வளர இருவருக்கும் அன்பு வளர்ந்தேவந்தது. இருவரும் வயதிலும், உருவத்திலும், குலத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் இணையாகவே இருந்ததினால், லைலியைக் காயிஸுக்குத்தான் விவாகம்செய்து தரவேண்டும் என்கிற விஷயத்தில் அவ்விரு குடும்பங்களும் ஒரே அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தன. அவர்களுடைய அனுசாரர்களாகிய பந்து ஜனங்களும் அந்த அழகிய யுவதி யுவர்களுடைய விவாகத்தைக் கண் குளிரப் பார்க்கவேணும் என்கிற ஆசையோடு கண்ணைத் திட்டிக்கொண் டிருந்தார்கள்.

கடைசியாக இருவருடைய தாய் தந்தையரும் ஒன்றுகூடி அடுத்த ஆறுவது மாதத்தில் ஒரு நல்ல முகூர்த்தத்தில் அவர்களுக்கு விவாகத்தைச் செய்துவைத்துவிடுகிறது என்று நிச்சயம் செய்துகொண்டார்கள். காயிஸுக்கு உண்டான ஆனந்தத்துக்கு அளவில்லை. ஆனால், அன்பு நிறைந்திருப்பினும் லைலிக்கு ஏதாவது விலை உயர்ந்த பொருள்கள் சுல்கமாகத் தரவேண்டும் என்று அவனுக்கு விருப்பமுண்டாயிற்று. ஆகையால், அவளிடம் தன் சகோதரியை அனுப்பி அவளுக்குச் சீராக என்ன வேண்டும் என்று கேட்டுவரச் சொன்னான்.

"காயிஸின் அன்பு ஒன்றே எனக்குப் போதாதா, பாதிமா? எனக்குச் சுல்கமும் வேண்டுமோ? ஆனால் காயிஸ் ஸே விரும்பித் தருகிறேன் என்னும்போது மறுப்பதும் அழகில்லை. எனக்கு நெடு நாளாய்ப் பாரஸீகத்துக் கிளிப்பிள்ளையும், இந்தியா தேசத்து மான் குட்டியும் வளர்க்கவேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. முடிந்தால் இவை இரண்டையும் எனக்கு வாங்கித்தரச் சொல்லு," என்றாள் லைலி.

அதற்குப் பாதிமா, "அப்படியே சொல்லுகிறேன், லைலி; கலியாணம் இன்னும் ஆறுமாதமிருக்கிறது. அதற்குள்ளும் அகப்படாமற் போய்விடுகிறதா?" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டாள்.

காயிஸுக்கு லைலியின் விருப்பம் தெரிந்ததும் அதைப் பூர்த்தி செய்விப்பதற்காகத் தன் தந்தையரிடம் செலவு பெற்றுக்கொண்டு ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து பாரஸீகம் நோக்கிப் புறப்பட்டுவிட்டான். லைலி கேட்ட பொருள்கள் அராபியா பாலைவனத்தில் கிடையா வானதாலும் வியாபாரிகள் இவற்றைக் கொண்டுவருகிற வழக்கமில்லை யானதாலும் காயிஸ் இவற்றுக்காக நேரே போகவேண்டியதாயிற்று.

காயிஸ் போய்க் கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம் அவனுடைய தகப்பனும் தாயும் திடீரென இறந்துபோய்விட்டார்கள். தலைவன் இறந்து போய்விட்டதால் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்துள்ள பந்துக் கூட்டமும் அராபியர் கூட்டமும் கலைந்துபோயின. லைலியின் தகப்பனுக்கும் கஷ்டங்கள் வந்துவிட்டன. அவன் சுபாவத்தில் செலவுகாரன். தானஞ் செய்வதிலும், வேட்டைகளிலும், உற்சவங்கள் கொண்டாடுவதிலும், மக்கா ஷரீபுக்குத் தன் பரிவாரங்களோடு ஹஜ் செல்லுவதிலும் பொருள்களை ஏராளமாய்ச் செலவுசெய்வான். செலவு செய்பவர்களுக்குக் கடன் வாங்குவது இயற்கையன்றோ? ஆகையால் நாளுக்கு நாள் அதிகப்படும் செலவுக்காகத் தலை கால் தெரியாமல் கடன் வாங்கி வந்தான். ஆனால் வாங்கும் கடன்களுக்கு ஏதாவது ஒரு நாள் பதில் சொல்லித் தீரவேண்டியதன்றோ? பல ஆண்டுகளாக ஏறிவந்த கடன்களுக்காகக் கடன்காரர்கள் அவனை நெருக்க ஆரம்பித்தார்கள். கடன்கள் சொத்துக்குமேல் ஏறிவிட்டன. என்ன செய்வான் பாவம்? லைலியின் கதி என்னவாகும் என்று மனம் பொருமிக்கொண்டு, வேறு வழி ஒன்றும் தோன்றாததால், இபனே ஸலாமிடம் மொத்தமாய்த் தொகை வாங்கிச் சில்லறைக் கடன்களைத் தீர்த்துவிட்டு இனிச் செட்டாக இருந்து இபனே ஸலாமின் கடனையும் தீர்த்துவிடலாம் என்று நிர்ணயித்து அவன் இருக்கும் இடம் சென்று அவனைக் கடன் கேட்டான். இபனே ஸலாம் "கொடுக்கிறேன், ஆனால் என்ன தருவாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஈடுதானே? என் குதிரை, ஒட்டகை, கூடாரம், முதலிய சகலத்தையும் ஈடாக வைக்கிறேன். ஹையீல் சுல்தானுக்கும் எறியாது சுல்தானுக்கும் சண்டை நடக்கும்போல் இருக்கிறது: என் ஆட்களோடு எறியாது சுல்தான் சேனையில் சேர்ந்து போர் செய்தேனானால் வெற்றி நிச்சயம். ஹையீல் கொள்ளையில் இப்பொழுது உன்னைக் கேட்கும் கடனைவிடப் பத்து மடங்கு கொண்ட கடனைக்கூட ஊதித் தள்ளிவிடுவேன்," என்றான் லைலியின் தகப்பன்.

'ஹையீல் கொள்ளையை நம்பிக் கடன் கொடுக்க முடியுமா, உஸேன்? ஆனால், ஒன்று செய்வாயானால் நீ கேட்கும் தொகையை உனக்கு இனாமாகக் கொடுத்துவிடுவேன்," என்று இபனே ஸலாம் சொன்னான்.

"எனக்கு இனாமாக ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. ஆனால், நீ கடன் கொடுப்பதாக இருந்து, நீ விரும்பும் காரியமும் என்னால் ஆகக் கூடியதாயிருந்தால் சந்தோஷத்தோடு செய்வேன்," என்று உஸேன் கர்வத்தோடு சொன்னான்.

இபனே ஸலாம்: "உன்னால் முடியாததை நான் கேட்பேனே? உன்னுடைய லைலாவின்மீது நான் மோகங்கொண்டிருக்கிறேன்; அவளை எனக்கு விவாகம் செய்து கொடுப்பாயானால் உனக்கு வேண்டியிருக்கிற கடனையும் கொடுப்பதோடு என்னுடைய அளவற்ற பொருளையும் அவ ளுக்கே ஸ்திரீதனமாக வைப்பேன்."

உஸேன் எதையோ கேட்டுவிட்டாயே, ஸலாம்? லைலியைக் காயிஸுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறது என்று இறந்துபோன அவனுடைய தகப்பனும் நானும் நிச்சயம் செய்துகொண்டிருக்கிறோமே; அதை எப்படி அழிப்பேன்? லைலியின் தங்கை லைலியைவிட ரூபவதியாக இருக் கிறாள்; அவளைக் கேள், உனக்கு சந்தோஷத்தோடு கொடுக்கிறேன். அவளுக்கு நீ சொல்லும் ஸ்திரீதனம் அத்தனையும் கொடுக்கவேண்டாம். எனக்குத் தற்பொழுது வேண்டிய தொகையை மாத்திரம் கடனாகக் கொடுத்து உனக்கு இஷ்டமான பொருளை ஸ்திரீதனமாய்த் தரலாம்."

இபனே ஸலாம்: "இருதயம் என்ன, பொன் தங்கமா, எந்தப் பெட்டியில் வேணுமானாலும் வைத்து மூடலாம் என்பதற்கு? லைலி யின்மீது விழுந்திருக்கிற காதல் வேறொருத்திமீது எப்படி விழும்? எனக்கும் நேரமாகிறது. உனக்கு இஷ்டமானால் லைலியை எனக்குக் கொடுத்து உனக்கிஷ்டமான பொருளைப் பெற்றுக்கொள். இல்லை யாகில் என்னிடம் கடனுக்காக வரவேண்டாம் என்று வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

இந்தக் கண்டிப்பான பதிலைப் பெற்றுக்கொண்டு உஸேன் வீட் டுக்குச் சென்றான். யாருக்கும் லைலியைக் காயிஸைத் தவிர வேறொரு வருக்கும் கொடுக்க இஷ்டமில்லை. என்ன வந்தாலும் வரட்டும், சொன்ன வார்த்தையும் தவறுவதில்லை, லைலி காதலியாதவனுக்கு அவ ளைக் கொடுப்பதுமில்லை என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒருமாதமிருந் தார்கள். ஆனால் நாளுக்கு நாள் கடன்காரர்களுடைய நிர்ப்பந்தம் அதிகரித்தே வந்தது. கெடுச் சொல்லிச் சொல்லி உஸேனுக்கு நாக் குத் தேய்ந்தது. முகமும் சின்னதாய்ப் போய்விட்டது.

உபத்திரவங்கள் ஒரு அளவுக்கு மிஞ்சிப்போய்விட்டால் மனிதன் எப்பேர்ப்பட்ட நிர்ணயமாயிருந்தாலும் அதை மறந்துவிடுகிறான். அப்படியிருக்க, பெண் குழந்தையின் காதலைப்பற்றியா பிடிவாதமாய் நிற்கப்போகிறான்? உலகத்தில் எல்லாப் பொருள்களிலும் உயர்ந்தது சுத்தமான, அனன்னியமான அன்பு. அதிலும் ஸ்திரீகளுக்குக் காத லேதான் ஜீவநாடி. இருந்தும், மனிதன் பெண் மக்களின் காதலை எத்துணை அலக்ஷியத்தோடு மிதித்துவிடுகிறான்! இந்த விஷயத்தில் உஸேனை மிகக் கெட்டவன் என்று சொல்லக்கூடாது. எத்தனை தகப்

பன்மார் அவனைப்போல் ஸலாமினுடைய விருப்பத்துக்குச் சம்மதியாமல் திரும்பியிருப்பர்? எத்தனைபேர் வேறு ஒரு சுலபமான வழி இருக்கையில் அவனைப்போல் கடன்காரர்களிடம் முகத்திடி பட்டுக்கொண்டு ஒருவருஷ காலம் இருந்திருப்பார்? ஆகையால், அவனைக் கெட்டவன் என்று சொல்லுவதில் என்ன பயன்? இப்பொழுது லலியை இபனே ஸலாமுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டியது என்பதற்கு அவன் பல காரணங்களும் சொன்னன். "மூன்று வருஷ காலமாய்க் காயிஸ் இருக்குமிடமே தெரியவில்லை. (அப்பொழுது காயிஸ் போய் மூன்று வருஷமாகிவிட்டது) அனேகமாய் அவன் இறந்தேபோயிருப்பான். அப்படியே அவன் உயிரோடிருந்தாலும் ஆறு மாதத்தில் நிக்கா நடத்துவதாக இருந்து இப்பொழுது மூன்று வருஷம் காத்தாகிவிட்டது. அவனுக்காக எத்தனை நாள் லலியைக் கன்னிகையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது? ஸலாமுக்கும் தாய் தந்தை உற்ருர் உறவினர் ஒருவருமில்லை. இப்பொழுதே தன் ஆஸ்தியெல்லாம் நமது லலாவுக்குச் சுல்கமாகத் தந்துவிடுகிறேன் என்கிருன். வயதிலும் இளைஞன்; ஆயுட் காலத்தில் இன்னும் எத்தனையோ பொருள் தேடுவான். எல்லாவற்றினும் மேலாக, நமது லலாமீது பிராணப் பிரேமை வைத்திருக்கிருன். இல்லாவிட்டால் ஆஸ்தி அத்தனையும் இப்பொழுதே கன்னியா சுல்கமாகத் தரச் சம்மதிப்பாஞ?"

லலியின் ஆற்ருமையைத் துடைக்க இத்தனை காரணங்கள் போதாவா என்று உஸேனும் அவனுடைய மனைவியும் உறவினரும் நினைத்தார்கள். ஆனல் லலியோ? அவளுக்காகப் பேசுவோர் எவருமில்லை. காயிஸுக்காகப் பரிந்து பேசுவோர் ஒருவருமில்லை. அவளுடைய அளவிடமுடியாத காதலை வெளியிட்டுச் சொல்லவோ அவளுக்குத் தைரியமில்லை. தகப்பன் பேச்சைக் கடைசிவரையில் பிடிவாதமாய் நின்று தட்டவோ அவளுக்குத் திடமில்லை. ஆனல், ஸலாமை விவாகம் செய்துகொள்ளுகிறேன் என்று அவள் வாயால் சொன்னவளே அல்லள். பெண்கள் சுபாவத்திற் கேற்ப, நம்முடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றக் கடவுள் ஏதாவது ஒரு வழி பிறப்பியாது போவாரா என்று ஒரு மூட நம்பிக்கை மாத்திரம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, ஆம் என்னுமலும் மாட்டேனென்னுமலும் பரம துக்காக்கிராந்தையாயிருந்தும் மௌனமாயிருந்துவிட்டாள். இந்தச் சம்பிரமத்தில் தான் நாம் முதலில் சொன்ன விவாக உற்சவம் நடைபெற்றது.

விவாகத்துக்குப் பூர்வாங்கமெல்லாம் ஆகிவிட்டது. காஜியும், "இப்பொழுது உனக்கு நிக்காஹு செய்ய இருக்கிற லலிக்குக் கன்னியா சுல்கமாக என்ன கொடுக்கிருய்?" என்று சம்பிரதாய ரீதியாய்

இபனே ஸலாமைப் பார்த்துக் கேட்க, அவன், "தற்பொழுது எனக்குச் சொந்தமாயுள்ள ஒட்டகைகள், குதிரைகள், ஆடு மாடுகள், வியாபாரச் சரக்குகள், தங்கம் வெள்ளி நாணயங்கள், ஆயுதங்கள், தாச தாசிகள், முதலிய சமஸ்தான சொத்துக்களையும் என் லைலாவுக்குத் தானமாகக் கொடுத்துவிடுகிறேன். எங்கெந்த தேசாந்தரங்களில் என்னுடைய வியாபாரச் சரக்குகளும் நிலுவைகளும் இப்பொழுது இருக்கின்றனவோ அவை யெல்லாமும் இந்த லைலாவுக்கே சொந்தமாகக் கொடுத்துவிட்டேன்," என்று சொன்னான்.

இப்படிச் சொல்லி முடித்தானோ இல்லையோ, "ஹைமில் படை!" "ஹைமில் படை!" என்ற சத்தம் தண்ணில மனைத்திலும் எல்லாப் பாகங்களினின்றும் ஏக காலத்தில் கிளம்பிற்று. நிசம்தான். ஒரு வருஷத்திற்கு முன் எறியாது சுல்தானோடு சேர்ந்து ஹைமில் சுல்தானைத் தாக்கப்போகிறேனென்று ஸலாமினிடம் உஸேன் சொன்ன வார்த்தை பரதேசித் தபால்மூலமாகச் சென்று ஹைமில் சுல்தானை நவ்பல் காதில் விழுந்துவிட்டது. அவன் சினத்தோடு பொங்கித் தன் ஆட்களை யெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு உஸேனைத் தேடிவந்து, கடைசியாக இந்தத் தண்ணிலத்தில் அவனைக் கண்டுபிடித்து விவாக சமயத்திலேயே அவனுடைய கூடாரத்தைத் தாக்கினான்.

லைலிக்கு நிக்காஹு சடங்கு இவ்வாறு தடைப்பட்டதில் சந்தோஷமாய்விட்டது என்று நாம் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஸலாமுக்கும் அது சந்தோஷம் தந்தது என்றால் படிப்போர் ஆச்சரியப்படுவார்கள். உண்மை என்ன என்றால், காயிஸ் மகா தீரனென்று எங்கு பார்த்தாலும் பேர்வாங்கியிருந்தான். ஸலாமும் தைரியத்திலும் பலத்திலும் யாருக்கும் தோற்றவனல்லனாயினும், அவனுடைய ஏராளமான செல்வத்தினால்தான் அவனுக்குப் பேர் வந்திருந்ததே ஒழிய அவனுடைய தீரத்தைப்பற்றி ஒருவருமே பேசுவதில்லை. ரூபவதிகள் தீரர்களுடைய அன்பைத்தான் மதிப்பது வழக்கமாதலால், இந்தப் போரில் தீரத்தைக் காட்டினால் லைலிக்குத் தன்மீது உண்மையான காதல்பிறந்துவிடுமென நினைத்து இந்தப் போர் தோன்றினமைபற்றி ஸலாம் சந்தோஷப்பட்டான். அவனுடைய ஆட்கள் ஜீவபூமியில் குழுமியிருந்தார்கள். அவனும் கம்பலை பிறந்ததும் மணப்பந்தரினின்று எழுந்து, 'லைலா, இந்தச் சத்துருக்களை வென்று உன் தகப்பனையும் உன்னையும் காத்துப் பிறகு உன்னை மணந்துகொள்கிறேன், அதுவரையில் விடையளிப்பாய்" என்று லைலியிடம் சொல்லிவிட்டு, துக்கமும் நாணமும் பயமும் நிறைந்திருந்தும் முன்னிலும் அதிக அழகுடன் விளங்கிய அவளுடைய ஒளியைக் கள் குடிப்பவன்போலக் கண்ணால் பருகிவிட்டு, ஆஜானுபாகுவான தன் குதிரைமீது ஏறிக் கத்தியும் கேடயமுமாய்ச் சத்துருக்களின் கூட்டத்தில் புகுந்து, இருபக்கமும் வாளால் வீசி

மதுரைவீரன்போல் விளங்கினுன். சண்டையைப்பற்றி அதிகமாய் வர்ணிப்பதில் காரியமில்லை. இரண்டு சத்துருக்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல் அடலும் வீரியமும் சாமர்த்தியமும் காட்டினுர்கள். நவ்பலினுடைய மகன் உஸேனுடைய கூடாரத்தைச் சூறையாடினுன். அவன் செல்லுமிடமெல்லாம் ஸலாமினுடைய ஆட்களின் தலைகளும் உஸேனுடைய ஆட்களின் தலைகளும் உருண்டன. காலொடிந்த ஆட்களும், கையொடிந்த ஆட்களும் கணக்கில்லாமல் விழுந்துகிடந்தார்கள். ஹைமீல் ராஜ குமாரன் வீராதி வீரர்களையெல்லாம் பருந்துகளுக்கு இரையாகக் கொடுத்துக்கொண்டு போர்க்களத்தில் சுறங்குபோல் சுழன்முன். ஆனல், இபனே ஸலாம் தன் ஆட்களில் மிகவும் தீரமானவர் ஒரு ஐம்பது பேரை அழைத்துக்கொண்டு ஹைமீல் படையின் பின்புறத்துக்கு வளைந்து சென்று அங்கேயுள்ள காவற் படையைச் சாமர்த்தியமாய்த் தாக்கினுன். திரும்பிப் போகும் வழியைச் சத்துரு அடைத்துவிட்டான் என்று தெரிந்ததும் ஹைமீல் படையில் கலக்கம் உண்டாகிவிட்டது. ஆட்கள் நாலாபக்கமும் சிதறி ஓடத் தலைப்பட்டார்கள். ஹைமீல் அரசிளங்குமரன் அனுசரர்களின்றிச் சத்துருக்களுக்கிடையே தனியே நின்றவனுகிவிட்டான். ஸலாம் உடனே குதிரைமீது வந்து அவனெதிரே நின்று, தனியே நிற்கிறுேமே என்று பயப்படவேண்டாம்; மற்றவர் ஒருவரும் உன்னைத் தாக்கமாட்டார்கள்; ஹடோ! எல்லோரும் பின் வாங்குங்கள்! என்னுேடு நீ தனிப்போர் புரிந்து வென்முயானல் உன்னை எதிர் ஜாமீனின்றி சகல மரியாதைகளுடனும் உன் ஊருக்கு அனுப்புகிறேன்,'' என்முன். அரச குமாரன் சம்மதித்தான். இருவரும் சாமர்த்தியவான்கள். குதிரையும் குதிரையும் மோதின. கேடயங்கள் ஒலித்தன. வாட்கள் வெயிலில் சூரியன்போல் மின்னின. அரசிளங் குமாரனுடைய வாள் மின்னல் வேகத்தோடு விழும். ஆனல் ஸலாமினுடைய கேடயம் அதனிலும் வேகமாய் வந்து அதைத் தேக்கிவிடும். பின்னவனுடைய வாள் யமனுடைய சூலாயுதம்போலத் தாக்கும். ஆனல் ஹைமீல் குமாரனுடைய சர்மம் அதையே எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்ததுபோல் அதை வெகு லாகவமாகத் தடுத்துவிடும். இவ்வாறு பதினைந்து நிமிஷம்வரையில் இந்தக் கத்திப்போர் நடந்தது. கடைசியில் அரசிளங்குமாரனுடைய கேடயம் வெட்டுண்டு ஒடிந்து போயிற்று. அதே நிமிஷத்தில் இபனே ஸலாமின் வாள் அவனை இரு துண்டாய்ப் போட்டுவிட்டது.

ஸலாமினுடைய படையும் உஸேனுடைய படையும் ஜயபேரிகை முழக்கின. ஆனல், சிரமப்பட்டுப் பெற்ற வெற்றியைப்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் தன்யவாதம் பேசிக்கொள்ள ஆரம்பிக்கக்கூட இல்லை, அதற்குள் ஒரு அம்பு வந்து ஸலாமின் மார்பில் தைக்க அவன் கிழே

விழுந்துவிட்டான். அவ் அம்பின் வரலாறு என்ன என்றால், தனிப் போர் நடக்கையில் மற்றெல்லாரும் சும்மா இருந்ததைப் பார்த்து, ஓடிப்போன ஹைஜில் வீரரிற் சிலர் அரசிளங்குமாரனைத் தேடிக்கொண்டு போர்க்களத்தை நோக்கித் திரும்பிவந்தார்கள். எல்லோரும் வாட் போரைக் கவனித்திருந்ததால் அவர்களைக் கவனிப்பாருமில்லை, தேக்கு வாருமில்லை. கடைசியில், அரசகுமாரன் விழுந்துவிட்டான் என்று கண்டதும் அவர்களுள் ஒருவன் கையிலுள்ள வில்லைக் குழைய வாங்கி அக்கொடிய அம்பை இபனே ஸலாமுடைய மருமத்தில் எய்துவிட்டான்.

மணப்பந்தல் பிணப்பந்தலாகிவிட்டது. பிரேதங்களையெல்லாம் அடக்கம் செய்ய ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, காயமுண்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய ஹகீம்மாரை ஏவிவிட்டு, உஸேனனவன் ஸலாமை நல்ல படுக்கையில் படுக்கவைத்து இரண்டு கூட்டங்களுக்குள்ளும் மிகத் தேர்ந்த ஹக்கீம்கள் இரண்டுபேரைத் தருவித்து அவனுடைய காயத்தைப் பார்க்கச் சொன்னான். வெகுநேரம் கை பார்த்துவிட்டு அவர்கள் தகுந்தபடி பார்த்துவந்தால் ஸலாம் அனேகமாய்ப் பிழைத்து விடலாம் என்று சொல்லி, அம்பைப் பிடுங்கி இரத்தத்தைக் கட்டும் மூலிகைகளைப் பிரயோகம் செய்தார்கள். ஸலாமுக்கு வேண்டிய சகல உபசாரங்களும் லைலி செய்தாள். அவனுக்குத் தானே விசுறுவாள். தன் கையாலேயே ஆகாரம் கரைத்துக் கொடுப்பாள். வைத்தியர் சொல்லும் ஒழுங்கின்படி உள்ளுக்கு ஔஷதமும் கொடுத்துக் காயத்தில் தைலமிட்டுக் கட்டும் கட்டுவாள். ஆனால் சௌக்கியமாவது போல வந்து கடைசியில் இபனே ஸலாமுக்கு இசிவு கண்டு ஜன்னியும் பிறந்துவிட்டது. இனிப் பிழைக்கமாட்டானென்று ஏற்பட்டு விட்டது. பிரக்ஞையோடிருக்கும்போதே அவன் காஜியையும் லைலியையும் பக்கத்தில் வரச்சொல்லி, லைலியைப் பார்த்து "என்பேரில் அன்பு உனக்கு இல்லாதிருந்தும் எனக்காக நீ பட்டது போல இத்தனை பாடு வேறு யாரும் படமாட்டார்கள். லைலா, உன்னை மணந்து கொண்டு உன்மீது எனக்குள்ள காதலைக் காட்டி உன் இருதயத்தில் என்மீது அன்பு பிறக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்றிருந்தேன்; கொடுத்துவைக்காத பாவியாகப் போகிறேன்," என்றான். அதற்கு லைலி, "அண்ணா தாங்கள் இத்தனை சௌரியம் காட்டி என்னையும் என் தகப்பனையும் காத்தபோது நான் இவ்வளவுகூடச் செய்யாவிட்டால் என்னைப்போல் நன்றிகெட்டவள் யார் இருப்பள்? இப்பொழுதும் தாங்கள் நம்பிக்கையை விடவேண்டாம். வைத்தியரை மறுபடியும் வருவித்துத் தங்களைப் பிழைப்பிக்க என்ன வழி இருந்தாலும் அது செய்துவிடுவோம்," என்றாள். ஸலாம் அது கேட்டுத் தலையசைத்துக்கொண்டு, 'இனிப் பிழைப்பது ஏது? உலகில் என்னுடைய

ஓட்டம் ஆகிவிட்டது,'' என்று சொல்லிவிட்டு, காஜியைப் பார்த்து, ''காஜி சாகிப்! இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கூட என் உயிர் நில்லாது. காலமே என் பொருளெல்லாம் லைலாவுக்குத் தத்தஞ் செய்கிறேன் என்று சொன்னேனன்றோ? அதை இப்பொழுது பூரணப் பிரக்ஞை யோடு காயம் செய்துவிடுகிறேன். என்னுடைய சகல பொருள்களும் எனக்கு இப்பொழுது சகோதரியாய்ப்போய்விட்ட லைலாவுக்குச் சொந்தம்'' என்று குழறிக்குழறி மெல்லச் சொல்லிவிட்டு அப்படியே உயிரற்றுப்போய் விழுந்துவிட்டான்.

லைலியின் இஷ்டப்படி உஸேனும் இபனே ஸலாமின் படைத் தலைவர்களும், கணக்கர்களும் அவனுக்கு வெகு விமரிசையாகச் சரமக் கிரியைகள் நடத்தி, அவனுக்கு மிக அலங்காரமாக ஓர் சமாதியும் கட்டிவைத்தார்கள். அவன் மரணத்துக்காக லைலி ஆராத் துயரமடைந் தாள். இத்துணை தீரமும் தயாளமும் உள்ளவன் எந்த இருதயத்தைத் தான் இளக்கமாட்டான்?

உஸேனுடைய கடன்களெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டன. கொஞ்சநாள் கழித்து உஸேனும் இறந்துபோய்விட்டான். இபனே ஸலாமுடைய ஆஸ்திக்கும் உஸேனுடைய ஆஸ்திக்கும் லைலியே பாத்தியஸ்தியாகி விட்டாள். கடைசிக் காலத்தில் ஸலாமுக்கு லைலி செய்த சுசுரூஷை களைப் பார்த்து அவனுடைய ஆட்களெல்லாம் லைலியிடம் மனப்பூர்வ மான பிரபு பக்தி செலுத்தத் தலைப்பட்டார்கள்.

லைலியின் மனதை விட்டுக் காயிஸின் நினைவு என்றைக்கும் அகன் றிருக்கவில்லை. அவள் தகப்பன் உயிரோடிருக்கையில், ''இத்தனை சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு கன்னிகையாக ஏன் காலம் கழிக்க வேணும்? நல்ல புருஷனைப் பார்த்து உனக்கு நிக்காச்செய்து வைக் கிறேன்,'' என்று எத்தனையோதடவை சொல்லிப்பார்த்தான். ஆனால், அவள் காயிஸினிடம் சென்ற இருதயம் வேறு யாரிடமும் செல்லாது என்றே சொல்லிவந்துவிட்டாள். ஊரில் காயிஸ் செத்து எத்தனையோ நாட்களாகிவிட்டது என்பார்கள். துருக்கி ஸ்தானத்தில் நிக்காச் செய்து கொண்டு சுகமாக இருக்கிறான் என்று சொல்லுவார்கள். எங்கேயோ அடிமையாக அகப்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற வதந்தியும் உலவும். ஆனால் லைலியின் மனதில் மாத்திரம் இதெல்லாம் பொய்யாகத்தானிருக்கும் என்ற குருட்டு நம்பிக்கை ஆழமாகப் பதிந் திருந்தது. இதுமாதிரி சமாசாரங்கள் எத்தனை விவரமாகவும் உறுதி யாகவும் சொல்லப்பட்டாலும் அவள் மனதில் அவை நுழைகிறதில்லை. ஆகையால் தன்னுடைய வியாபாரக் கூட்டங்களுக்கும் காரியஸ்தருக் கும் காயிஸ்ஸைப்பற்றி என்ன சமாசாரம் கேள்விப்பட்டாலும் புலம் அகப்படுகிற வழியில் தீர விசாரித்து, தெரியவரும் விஷயங்களுக்கு

அப்தோதைக்கப்போது ஆள் அனுப்பிவரவேண்டும் என்று ஆக்ஞா பித்திருந்தாள்.

தங்கள் எசமானியின் ரூபலாவண்ணியத்திலும் யௌவனத்திலும் நற்குணத்திலும் மாறாத அன்பிலும் ஈடுபட்டு அவ் ஆட்கள் காயிஸ்ஸைப்பற்றிய சமாசாரத்தை மிகவும் ஜாகரூகர்களாகத் தானே விசாரித்துவந்தார்கள். அங்கங்கே நிச்சயமான சமாசாரம் அகப்படுவது போல இருக்கும். ஆனால், நெருங்கிப்போய்ப் பார்த்தால் ஒன்றுமே இராது. இப்படி அவளது பல கூட்டங்களும் எண்ணிறந்த தடவை ஏமாந்துபோய்விட்டன. ஆனாலும் அவை முயற்சியையும் ஆசையையும் விடாது தேடியே வந்தன.

இப்படி இருக்கும்போது ஒருநாள் லைலி இருக்குமிடத்திற்கு ஒரு பக்கிரி வந்தான். வழக்கமாக நடத்தவேண்டிய மரியாதைகளெல்லாம் அவனுக்கு நடத்திவிட்டு, நல்ல விருந்துமிட்டு அவன் சாப்பிட்ட பிறகு இளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கும்போது லைலி அவனிடம் வந்து, "பக்கிரி சாகிப்! தாங்கள் அனேகம் இடங்களெல்லாம் பார்த்திருப்பீர்களே, ஏதாவது விநோதங்கள் பார்த்திருந்தால் சொல்லவேணும்," என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அவன் சொன்னான்: "என்ன விநோதமிருக்கிறது? மனிதன் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரேமாதிரி இருக்கிறான். ஒருவரோடொருவர் சண்டை, சச்சரவு, மோசம், நாசம், கம்பளி வேஷம், இது தான் நம் கண்ணை எங்கு பார்த்தாலும் தாக்குகிறது. இருந்தாலும் இப்பொழுது ஒரு விநோதம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஹெஜாஜில் ஒரு ஜீவபூமியில் ஒரு வேடிக்கை பார்த்தேன். அங்கே ஒரு இளமைந்தன் இருந்தான். மிகவும் ரூபலாவண்யவான். ஆனால் கிழிந்த வஸ்திரம் ஒன்று தரித்துக்கொண்டு அன்னம் ஆகாரத்தையே லக்ஷியம் செய்யாதவன்போல உலவிக்கொண்டிருந்தான். அதில் என்ன விசேஷமென்றால், வேய்ங்குழல் பிரம்மானந்தமாய் வாசிக்கிறான். அவன் குழலை எடுத்து ஊதத் துவங்கினதும், புலிகளும், சிங்கங்களும், மான்களும், பறவைகளும் அவனைச் சூழ்ந்துவந்து அசைவற்று உட்கார்ந்துவிடுகின்றன. அவனுடைய கஜல்கள் எத்தனையோ கிழவனை, என் மனதையும் பறித்துத் தின்றுவிட்டன. அவன் போகுமிடமெல்லாம் சிங்கமும் புலியும்கூட நாய்க்குட்டிகள்போலத் தொடர்ந்து செல்லுகின்றன. ஒரு கிளி ஒன்று அவன் தோளைவிட்டு இறங்குவதே இல்லை. இந்த மாதிரி சங்கதி வேறெங்காவது நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?"

கிளி என்று பக்கிரி சொன்னதும் லைலியின் இருதயத்தில் ஒரு வாள் வெட்டு விழுந்தாற்போலாகிவிட்டது. ஆனால், சுதாரித்துக்

கொண்டு "வேறெங்கும் நான் இம்மாதிரி வேடிக்கை கேள்விப்பட்ட தில்லை. அவன் யார் என்று விசாரித்திருப்பீர்களே. அவன் பேர் என்ன, அவன் பூர்வோத்தரம் என்ன, எல்லாம் தெரிந்தால் சொல்ல வேண்டும்," என்று லைலி கேட்டாள்.

அதற்குப் பக்கிரி, "அவன் பேர் அந்தப் பிரதேசத்திலே ஒருவருக்கும் தெரியாதாம். ஆனால், அவனை எல்லோரும் மஜனூன்—பைத்தியம்—என்று கூப்பிடுகிறார்கள். அவனைப்பற்றிப் பலர் பல விதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், பெரும்பான்மையோர் அவனுக்கு ஆசைப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது என்கிறார்கள். யாரோ ஒருத்தி அவனை நிக்கா செய்துகொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லி வந்து கடைசியில் வேறொரு பணக்காரன்மேல் ஆசைவைத்து, நமது மஜனூனை ஏதோ ஆகாததும் போகாததும் கொண்டுவர தூரதேசத்துக்கு அனுப்பிவிட்டாளாம். அவைகளை அவன் மிகச் சிரமப்பட்டுத் தேடிக் கொண்டுவந்து, அவள் இருக்குமிடத்துக்கு ஒரு நாள் பிரயாணத்துக்குள் வந்துகொண்டிருக்கும்போது அவள் அந்தப் பணக்காரனை நிக்கா செய்துகொண்டுவிட்டாள் என்று அங்கிருந்து வந்தவர்கள் சொன்னார்களாம்; அவ்வளவுதான், அங்கேயே அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதாம்; அவனும் அப்படியே புறப்பட்டு ஊரெல்லாம் சுற்றிவருகிறானாம்," என்று சொல்லி முடித்தான்.

நள்ளிரவில் திருடர் புகுந்து வாயில் துணியை அடைத்துவிட்டு சதைசதையாய் வெட்டினால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி இருந்தது லைலிக்கு. ஆனால் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் மனதில் குமிழிவிட்டு எழுந்திருக்கும் துக்கத்தையும், காயிஸ்ஸை அனேகமாய்க் கண்டுபிடித்துவிட்டோம் என்கிற நம்பிக்கையிற் பிறந்த பரபரப்பையும் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு அடக்கிக்கொண்டு, பக்கிரிக்கு வந்தனை வழிபாடுகள் செய்தனுப்பிவிட்டு, அவள் தன் காரியஸ்தர்களை வரவழைத்து, "இன்றிரவு மக்காவுக்கு ஹஜ் போவதற்காகச் சகலத்தையும் ஆயத்தம் செய்க!" என்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டு, தன் அறைக்குத் தனியே சென்று கட்டிவைத்திருந்த மடையைத் திறந்துவிட்டுக் கண்ணீரை ஆறாய்ப் பெருக்கினாள்.

"ஆ காயிஸ்! உன் நிலையை நினைக்க என் மனம் துடிக்கிறதே! அத்தனை நாடு தேச தேசாந்தரங்களெல்லாம் சுற்றிவந்தவன், இன்னும் ஒரு நாளைய பிரயாணம்தானே, நாங்கள் இருந்த இடத்திற்கு வந்து என்னதான் நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்திருக்கக்கூடாதா? என் அன்பின் ஆழம் உனக்குத் தெரியாதுபோயிற்றே? பாவி, என்ன சொல்லுகிறேன்? உன் அன்பின் ஆழம் அன்றோ எனக்குத்

தெரியாமற்போயிற்று? ஒரு கிள்ளைக்காகவும் மான்குட்டிக்காகவும், பாவி, உன்னை வனவனாந்தரங்களெல்லாம் தாண்டி அனுப்பினேனே! உனக்கு என்பேரில் இருந்த அன்பு, எனக்கு உன்பேரில் இருந்திருந்தால், தகப்பனுக்கு எத்தனை அதிகமான கஷ்டம் வந்திருந்தாலும் இபனே ஸலாமோடு மணப்பந்தரில் உட்சார்ந்திருப்பேனா? அதைவிட உயிரையே விட்டிருக்கமாட்டேனா? இந்த மூன்று வருஷங்களில் என்ன என்ன கஷ்டப்பட்டாயோ! திரும்பி வரும்போது என்ன என்ன நினைத்துக்கொண்டு வந்தாயோ! என்ன மனக்கோட்கள் கட்டியிருந்தாயோ! அத்தனையும் உடைத்துவிட்டுப் பாவி, நீலிக்குக் கண் நெற்றியிலே என்று சொல்லுவதுபோலவே அழவும் அழுகிறேனே! ஆனால், ஐயனே! நான் உன்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் என் இருதயத்தைக் கொடுத்தவள் அல்லள். அன்று நவ்பலின் படை எங்களைத் தாக்காதிருந்தால் ஸலாமுடன் நிக்காச் சடங்கு பூர்த்தியாகியிருந்தால் அன்றோடு என் வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டிருக்கும். அன்று விஷம் வாங்கிக்கொண்டு செத்துவிடுவது என்றிருந்தேன். இந்த உடலை உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரும் தீண்டக்கூடாது என்று அத்தனை உறுதியாக இருந்தேனை. நீ இவ்விதம் ஆகிவிட்டாயே! உன்னுடைய அளவற்ற காதலை அனுபவிக்கக் கொடுத்துவையாத பாவியாய்ப் போய்விட்டேனே! என் செய்வேன்!'' என்ற இவைபோன்ற எண்ணங்களெல்லாம் லைலியின் மனதைத் துருவின. அன்று இரவெல்லாம் அவள் தூங்கவில்லை.

பொழுது விடிந்ததும் கூடாரங்களைப் பெயர்த்துக்கொண்டு எல்லோரும மேற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். போகும் வழியெல்லாம் மணற்காடு முடிவற்ற கடலைப்போல் கண்ணுக்கெட்டிய வரையில் பரந்திருந்தது. நடுப் பகலில் சூரியனுடைய வேகம் தாங்கமுடியாது. வெள்ளை மணலுக்குப், சூரியப் பிரகாசத்துக்குப், வானத்திலுள்ள வெண் மேகங்களுக்கும, அந்தப் பாலைவனமானது உலகமே தழல்விட்டு எரிவதும்போன்ற உணர்ச்சியைத் தரும். தங்குவதற்குத் துளிநிழலிராது. கூடாரத்தை நிறுத்தித்தான் பகற்பொழுதைப் போக்குவார்கள். நாலு நாள் ஐந்து நாள் பிரயாணத்தில் ஒரு பசுமை நிலம் அகப்பட்டால் அவர்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள்தாம். அதில் கொஞ்சம் ஆசுவாசம் செய்துகொண்டு நாலைந்துநாள் தங்கி, பேரீச்சம் பழங்கள், நல்ல தண்ணீர், ஒட்டகைமோர் முதலிய எல்லாவற்றையும் சேகரித்துக்கொண்டு மறுபடியும் புறப்படுவார்கள். புறபபட்டாலோ மறுபடியும் அதே பாலைதான், அதே கொடுமைதான், அதே தவிப்புதான்.

இவ்வாறு அனேக காதங்கள் வந்துவிட்டார்கள். வரும் வழியில் அகப்படும் விபாபாரக் கூட்டங்களிடம் லைலி பேச்சுக் கொடுத்

துக் காயிஸின் சங்கதியை விசாரிப்பாள். காயிஸ் என்றால் ஒரு வருக்கும் தெரியாது. ஆகையால் மஜனூன் என்றே பெயர் சொல் லிக் கேட்பாள். மஜனூன் என்று தன் நாவால் சொல்லும்போதும், அவர்கள் வாயால் கேட்கும்போதும், அவர்கள் அவனுடைய பைத் தியத்தைப்பற்றிப் பரிகசிக்கும்போதும், அவளுக்கு நெஞ்சு வெடித் துப்போகும். இருப்பினும் விசாரிக்காமல் தீருமா? கிடைக்கும் சமாசாரங்கள் ஒருநிலைப்பட்டவையாய் இரா. சிலர் பைத்தியம் முற்றிப்போய்விட்டது அவனுக்கு என்பார்கள். சிலர் அவன் சாகுந்தருவாயில் இருக்கிறான் என்பார்கள். சிலர் 'லீலா, லீலா' என்று சத்தினவண்ணமாக இருக்கிறான் என்பார்கள். கேட்கும் சமாசாரங்களெல்லாம் லீலியின் மனதை மேலும் மேலும் சித்திர வதை செய்வதுபோலிருந்தன.

கடைசியாகப் புலம் தெரியும் வழிகளால் சென்று சென்று லீலியின் கூட்டம் காயிஸ் இருந்த ஜீவபூமிக்கும் வந்துவிட்டது. நெஞ்சு படபட என்று அடித்துக்கொள்ளவும், மனம் ஆசையினாலும் பயத்தினாலும் பறந்துகொண்டு முன் செல்லவும், லீலி இரண்டு பணிப்பெண்கள் பின்தொடர அந்நிழலடர்ந்த நிலத்தினுள் பிர வேசித்தாள்.

நிசமாகத்தான் அப்படி இருந்ததோ, அல்லது அவள் மனதுக் கும் கண்களுக்கும்தான் அப்படித் தோன்றினதோ, மற்றெங்கே யும் கண்டிராத சாந்தி அந்தப் பசுமை நிலத்தில் இருப்பதாக அவள் நினைத்தாள். அந்நிலம் வியாபாரக் கூட்டத்தார் வழக்கமாய்ப் போய்வரும் பாதைக்கு ஒரு இரண்டு நாள் பிரயாணம் அப்புறம் தள்ளியிருந்தது. அங்கே காணப்பட்ட பட்சிகளும் மிருகங்களும் மனிதக் கூட்டத்தைக் கண்டு பயப்படாமல் எதேச்சையாயிருந்தன. செடிகளும் மரங்களும் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. மனித சஞ் சாரம் குறைவாகையால் பழங்களும் காய்களும் அபரிமிதமாயிருந தன. புல்லும் முழங்கால் உயரம் வளர்ந்து மந்தமாக அடிக்கும் காற்றில் ஓயிலுடன் வளைந்துகொடுத்துக்கொண்டிருந்தன. ஜீவ பூமி முழுவதும் நிசப்தம் தனி அரசு செலுத்திக் கொண்டிருந்தது.

லீலியும் அவள் தோழிகளும் சத்தம் செய்யாமல் சென்றார் கள். போகும் வழியில் ஒரு மரத்தில் லீலி என்னும் எழுத்துக் கள் அன்றுதான் வெட்டப்பட்டனபோலப் பச்சையாய்க் காணப் பட்டன. அதைக் கண்டதும் லீலியின் கண்களினின்று நீர் காகர வென்று வந்துவிட்டது. அப்புறம் நாலடிகூட எடுத்துவைக்க

வில்லை. அங்கே ஒரு மரத்தடியில் நன்ருகப் பெருக்கி வைத்திருந்த தரையின்மீது ஒரு உருவம் படுத்திருந்ததைப் பார்த்தாள். திடீரென நின்றுவிட்டாள்.

அங்கே படுத்திருந்தவன் நன்ருகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். அவன் உடம்பில் எலும்பும் தோலும் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. உடம்பெல்லாம் வெளுத்துப்போய்க் காய்ச்சல் வந்திருப்பதுபோலப் பளபளப்பாய்க் காணப்பட்டது. முகம் குழந்தையின் முகம் போலத் தெளிந்திருந்தது. உதட்டில் ஒரு புன்னகையின் சாயை தெரிந்ததுபோலிருந்தது.

நன்ருக உற்றுப்பார்த்ததும் லைலிக்கு அவன்தான் காயிஸ் என்று தெரிந்துபோய்விட்டது. அவனை அந்த நிலைமையில்தான் அனேகமாய்ப் பார்ப்போம் என்று நினைத்து மனதை அதற்கேற்ற படி அவள் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டிருந்தபோதிலும், அந்நிலைமையில் அவனை நேரிற் கண்டபோது அவளுக்குத் தாங்கவில்லை. இடியுண்ட சர்ப்பம்போல விழுந்துவிட்டாள். அவளுடைய தோழிகள் அவளோடு ஒரு வார்த்தையும் பேசத் துணியவில்லை. அந்த நிமிஷத்தில் அக்கன்னிகையின் இளநெஞ்சில் எழுந்த புயற்காற்றை யாரால் வர்ணித்துச் சொல்ல முடியும்? உலகமெல்லாம் சுவர்க்கமாய்த் தோன்றும் குழந்தைப் பருவத்தில் நாட்களை யெல்லாம் தேனீக்களைப்போலச் சுவைக்கும் இன்பத்தின் அளவினாலேயே தாங்கள் இருவரும் அளந்துவந்ததை எண்ணிப் பொருமினாள். அழகிலும் சௌரியத்திலும் காயிஸுக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை என்று அக்காலத்தில் அடிக்கடி தன் காதில் வார்த்தைகள் விழும் போதெல்லாம் தனக்கு உண்டான ஆனந்தத்தை நினைத்து, இப்பொழுது அவன் இருக்கிற நிலைமையோடு சேர்த்துப்பார்த்து மன முடைந்தாள். தங்களிருவருக்கும் விவாகம் செய்துவைக்கும் நாளைத் தன் தகப்பனும் காயிஸின் தகப்பனும் சுற்றத்தார் கூட்டத்தில் நிச்சயித்துக் குறித்த அன்றைக்குத் தன் மனதில் எழுந்த நிரதிசய ஆனந்தத்தை நினைந்து வெதும்பினாள். காயிஸ் தனக்கு என்ன வேணும் என்று கேட்டனுப்பின தினத்தன்று தன் மனதில் எழுந்த கர்வத்தை நினைத்து இப்பொழுது சாம்பினாள். "ஐயோ! எதற்காகக் கிளியும் மானும் கேட்டேன்! இப்படி முடியுமென்று தெரிந்திருந்தால் கேட்டிருக்கமாட்டேனே! பாவியேன் நானே உன்னை இந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கிவிட்டேனே!" என்று கதறிக் கண்ணீரை ஆருய்ப் பெருக்கினாள். பிறகு அப்படியே மூர்ச்சித்துப் போய்விட்டாள்.

தோழிகள் துக்கத்தால் விம்மிக்கொண்டு அவளுக்குச் சைத்தியோபசாரம் செய்தார்கள். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம், புரண்டு

புரண்டு கொடுத்துக்கொண்டு, இடையிடையே தடைப்பட்ட தூக்கம் தூங்கிக்கொண்டிருந்த காயிஸின் பக்கத்தில் ஒரு கிளி வந்து உட்கார்ந்தது. அவன் வாயை முத்தமிடுவதுபோல முத்தமிட்டு 'லைலா' 'லைலா,' என்று மிருதுவான குரலில் கூவிற்று.

"லைலாவா? என் ஆசைக் கண்ணாட்டிக்கு என்பேரில் இரக்கம் வந்துவிட்டதா? எங்கே வந்திருக்கிறாள்?" என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்திருந்தான். ஆனால் லைலி எதிரிலில்லை. வேறு ஒருபுறத்தில் மூர்ச்சைபோயிருந்தாள். "வழக்கம்போல் இன்றைக்கும் என்னை ஏமாற்றிவிட்டாயே, லைலா! (காயிஸ் தான் கொண்டு வந்த பாரஸீகக் கிளிக்கு லைலி என்று பேர் வைத்து, அதைத் தன் லைலியை அழைப்பதுபோலவே செல்லமாய் லைலா என்று அழைத்துக்கொண்டிருந்தான்.) "நாளைக்கு நீ என்னை ஏமாற்ற முடியாது. இன்றைக்கே அல்லாஹுத் தஆலா என்னை அழைத்துக்கொள்ளப்போகிறான். ஐயோ, கடைசியாக என் லைலாவை ஒருமுறை கூடப் பார்க்காமலே போகிறேனே!" என்று கிளியைப் பார்த்துச் சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், லைலியின் தோழிகள் தாங்க மாட்டாமல் முன்னிலும் அதிகமாகக் கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டு லைலியை மூர்ச்சையினின்று எழுப்ப முன்னிலும் அதிகமாகப் பரபரந்துகொண்டு முயன்றார்கள்.

காயிஸ் தனக்குள்ளே, ஆனால் வாய்விட்டு, சொல்லுவான்: "லைலாவையாவது நான் பார்க்கிறதாவது! இப்பொழுதெல்லாம் இபனே ஸலாமோடு சுகமாய்க் காலம் கழித்துக்கொண்டிருப்பாள். என்னுடைய நினைவும் அவள் மனதிலிருக்குமோ? ஆஹா! இந்தப் பைத்தியம் பிடித்த மனது என்ன நினைத்துவிட்டது? லைலாவும் என்னை நினைக்காமல் இருப்பாளா? இருக்கமாட்டாள்! இருக்கமாட்டாள்! அவள்தான் என்ன செய்வாள்? நான் திரும்புகிற அன்றைக்குத்தானே அவளுக்கும் அவனுக்கும் நிக்கா என்று சொன்னார்கள். மூன்று வருஷம் எனக்காகக் காத்திருந்தாளே? அவள்பேரில் குற்றமேயில்லை. எல்லாம் விதி, விதி, கிஸ்மத்!" என்று சொல்லிவிட்டுத் தலையில் கையால் அடித்துக்கொண்டான்.

அதற்குள்ளும் லைலி மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து அவனுக்கெதிரே வந்து, அவன் பேசிய கடைசி வார்த்தைகளுக்குப் பதில் சொன்னாள். "காயிஸ்! காயிஸ்!! உனக்காக நான் மூன்று வருஷந்தானா காத்திருந்தேன்? இன்னும் காத்திருக்கிறேன், காயிஸ்! உன்னைத் தேடிக்கொண்டு இருநூறு காதம் வந்திருக்கிறேன்—என்னைச் சற்று முகமெடுத்துப் பாரேன்!" என்று கதறினாள்.

காயிஸ் அவளைப் பார்த்தான். ஆனால், புத்தி பேதப் பட்டுப்போயிருந்ததாலும், சுரம் மேலிட்டுப் போயிருந்ததாலும் அவன் அவளை இன்னாரென்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் அவளிடம், "நீ யாரம்மா? நல்ல வேளையாய் அல்லா உன்னை இந்தச் சமயத்துக்குக் கொணர்ந்துவிட்டான். என் உயிர் போய்க்கொண் டிருக்கிறது; சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் போய்விடும். உயிர்போன தும் என்னை இங்கே புதைத்துவிட்டு, உனக்குத் தெரிந்தவர் யாராவது கிழக்கே போனால் காயிஸ் இங்கே இறந்துபோய்விட்டான் என்று லைலாவிடம் சொல்லியனுப்பவேணுமம்மா,' என்றான்.

லைலிக்குத் தாங்கவில்லை. "காயிஸ்! காயிஸ்! என்னை உனக்குத் தெரியவில்லையா? இங்கே பார். நான் உன் லைலா இல்லையா?" என்று சொல்லி மனம் சுக்கு நூறுனாள்.

அதற்குக் காயிஸ் அவளைப் பாதாதிகேசம்வரையில் ஏறிட்டுப் பார்த்து, தலையை மெதுவாக அசைத்துக்கொண்டு, "லைலாவா, நீயா லைலா? லைலாவை நீ பார்த்ததில்லைபோலிருக்கிறது. மூன்றாம் பிறைக்காவது, சரற்காலத்து நிலவுக்காவது, புனர்வசு நக்ஷத்திரத் துக்காவது அவளுடைய அழகு வருமா? இந்தியா தேசத்துக் குயி லும், கிளியும், புல்புலும் பேச்சுக்கு அவளிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டும். அவளுடைய கண்ணாகிய சந்திரிகையிலேயே ரமித்து வந்த எனக்கு அவளைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் "கண்ணினால் காதல் என்னும் பொருளையே காண்கின்றோம்" என்றே தோன் றும். ஆகாரத்தினால், செல்வத்தினால் எனக்குப் பலம் வரவில்லை. அவளுடைய அன்புதான் எனக்கு அத்தனை வன்மை தந்தது. ஆ! அவள் இப்பொழுது எனக்கு இல்லை! எனக்கு இல்லை! ஒரு கொடி யில் இரண்டு மலர்கள் பூத்துப் பார்த்தோர் மனதைக் களிக்கச் செய்தன. ஒன்று வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றதாவது வாடாமல் மலர்ந்திருக்கும்படி அல்லா அருள்புரியட்டும். அம்மா! நான் முன்னே சொன்னேனே, அவ்விதம் லைலாவுக்குச் சொல்லி யனுப்பவேண்டாம். நான் இறந்துபோனேன் என்று கேட்டால் அவள் உயிர் தரியாள். ஆகையால் உயிர்போனதும் என் உடலைப் புதைத்துவிட்டு உன் வழியே செல்லுவாய்," என்று குழறிக் குழறிக்கொண்டு பெருமூச்சுகளுக்கிடையே சொல்லி அயர்வினால் நிறுத்திவிட்டான்.

லைலிக்குச் சகிக்கவே யில்லை. "யாருமில்லாத இந்த வனாந் தரத்தில் தனியே யிருந்து தவித்துக்கொண்டு இப்படி ஆகிவிட் டாயே, காயிஸ்! இந்த ஆறு வருஷமாக உன்னைத் தேடாத இட மில்லையே. எங்கெங்கே தேடினேன்! யாராரை அனுப்பினேன்!

எத்தனை பொருள் செலவிட்டேன்! உன்னை நினைந்து எத்தனை கண்ணீர் விட்டேன்! எத்தனை இரவுகள் தூக்கமே இன்றிக் கழித்தேன்! எனக்கு நல்ல பொழுதேது? நல்ல இரவேது? இப்பொழுதுதான் ஒரு மாதமிருக்கும், ஒரு பக்கிரி—ஸல்லல்லாஹு ஸல்லல்லம்—அவன் நன்றாயிருக்கவேணும்—நீ இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறாய் என்று சொன்னான். அன்றைக்கே இவ்விடம் நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டேன்,'' என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தாள். அந்த நிமிஷத்தில் காயிஸ் அவளை வெறிக்க வெறிக்கப் பார்த்தான். லைலி பயந்து போய், ''ஜீது! ஓட்டமாய் ஓடிப்போய் நமது ஹகீமை அழைத்து வா,'' என்று ஒரு தோழியை அனுப்பிவிட்டு, காயிஸின் கன்னத்தில் கை வைத்துப் பார்த்தாள். மழுவாய்க் கொதித்தது. ஆனால் அவளுடைய கை பட்டதும் காயிஸுக்குச் சுயப் பிரக்ஞை சற்று வந்தது.

''லைலா! லைலா! நான் நினைத்தேன், என்னை நீ கைவிடமாட்டாய். எங்கே, இன்னும் அருகில் வா. ஆ! என் லைலாதான்! நீ எப்படி வந்தாய் இங்கே? என்னை ஏன் இத்தனை நாள் விட்டுவிட்டுப் போயிருந்தாய்? என் கையைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொள்,'' என்று சொன்னான்.

ஆனால், திரை மூடுவதுபோல உடனே மறுபடியும் பிரக்ஞை போய்விட்டது. ''லைலாவுக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை. மான் கொண்டுவருவதற்கு மூன்று வருஷமா? நன்றாய் வேணும் காயிஸ்! உனக்கு நன்றாய் வேணும்,'' எனறிவ்வாறு பிதற்றத் துவக்கினான்.

''என்ன செய்வேன்! என்ன செய்வேன்! ஹகீம் வந்துவிட்டானா பார், அர்ஜ்மந்து'' என்று தோழியிடம் சொல்லிக்கொண்டு, துவண்டுபோய்க் கீழே சாயும் காயிஸின் உடலை லைலி தாங்கிக் கொண்டாள். அவன் வாயினின்று, ''ஆ, லைலா! தனியாய்ச் செல்லுகிறேன். ஆனால், மேலுலகத்தில், மேலுலகத்தில் உன்னை—அடைவேன்,'' என்ற வார்த்தைகள் வந்தன. அத்தனைதான். லைலியின் மடியிலேயே பிராணனை விட்டுவிட்டான்.

லைலி வேடன் கையால் அடிபட்டு விழுந்த ஹம்ஸ பக்ஷிபோல விழுந்துவிட்டாள். கலையை இழந்த பிணையைப்போலக் கதறினாள். அந்த நிர்மானுஷியமான வனத்தில் அவனைத் தேடிப் பிடித்தும் அவள் வரும் வழியெல்லாம் கட்டிக்கொண்டு வந்த மனக் கோட்டை காற்றாய்ப் பறந்துபோய்விட்டது.

லைலி அங்கேயே காயிஸை அடக்கம் செய்தாள். தன் ஆட்களைக்கொண்டு அடக்கம் செய்த இடத்தில் உன்னதமான ஸமாதி

இனி நாம் செய்ய வேண்டுவ தென்?

திருச்செல்வி கண்ணம்மாள் இராசமாணிக்கம் அவர்கள்

சகோதரிகளே!

நாடெங்கும் தேசிய மணம் கமழும் இக் காலத்தில்—கைராட்டினமும் கதர் ஆடையும் புத்துயிர் அளிக்கும் இக்காலத்தில்—கடல் அலைகளும் "காந்தி யடிகள் வாழ்க" என்று வாழ்த்தும் இக் காலத்தில்—வெள்ளையரின் மோசத்தனம் வெளியான இக் காலத்தில்—அடிமை இந்தியா சுதந்திர இந்தியாவாக முயலும் இக் காலத்தில்—நம் சகோதரிகளில் ஒரு சிலரே தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் இக் காலத்தில் இந்தியப் பெண்மணிகளாகிய நாம் இனிச செய்ய வேண்டுவ தென்?

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆண் பெண் என்னும் இரு பிரிவுகளும் ஒன்றுபட்டே எக் காரியத்தையும் சாதிக்கக் கூடும். ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் ஆண் பெண் என்னும இரு பிரிவினரிடத்தும் தான் இருக்கின்றது. ஒரு பிரிவினரால் மட்டும் எக் காரியத்தையும் சாதித்துவிட முடியாது. இதனை நன்கு உணர்ந்தே காந்தியடிகள் தேச விடுதலைக்குப் பெண்கள் சேவையைப் பெரிதும் வேண்டுகின்றார். பெண்களாகிய நாம் நம் நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபட வேண்டுமா? ஆம், இந்திய விடுதலைக்குப் போராட வேண்டுவது இந்திய நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு பெண்ணினது முதற் கடமையாகும்.

நம் நாட்டு ஆண்கள் தேச விடுதலைக்குப் பாடுபடுகையில் பெண்கள் வாளாயிருத்தல் முறையோ? சென்ற ஆண்டு நடந்த

ஒன்று கட்டினாள். தன் செல்வத்தை யெல்லாம் தர்மத்துக்கென்று வாதுப் ஆக எழுதி வைத்துவிட்டுச் சன்னியாசினியைப் போல் கொஞ்ச காலம் கழித்து வந்து கடைசியில் காயிலை நினைந்து கொண்டே உயிரை விட்டாள்.

மேலுலகத்தில் இரண்டு காதலர்களும் சந்தித்துக்கொண்டு அழியாத ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வுலகத்திலும் மாறாத அன்புக்கு இவர்களுடைய பேரைவிட உயர்ந்த உதாரணம் கிடையாது.

தேசியப் போரில் நம் சகோதரிமார் சரோஜினி தேவியார், கமலா தேவியார், கமலா நேரு, ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி அம்மையார் முதலான வர் கலந்து கொண்டதால் அன்ருே தேசிய இயக்கம் வலுப்பட் டது. இந்தியப் பெண்களும் நாட்டு விடுதலைக்குப் போராடவே, நமது உயிரைக் கசக்கி உறிஞ்சிய பிரிட்டிஷ் வல்லரசு நடுங்க ஆரம் பித்தது. அதுவரையில் தேசீய இயக்கத்தில் நம்பிக்கை அற்றுத் தூங்கிக்கொண்டிருந்த பிரதம மந்திரி மாக்டோனுல்டு கண்களைத் திறந்து, "இந்தியப் பெண்களுமா தேசிய இயககத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்?" என்று மனம் கலங்க ஓலமிட்டுக் கேட்டார்.

இவ்வாறு வல்லரசும் நடுங்கத் தக்கவாறு நம் சகோதரிகள் தேசியப் போர் தொடுத்தது பாராட்டத்தக்கது. ஒரு சில சகோ தரிகள் சேர்ந்ததாலேயே நாட்டிற்குப் பெருமை யுண்டாயிற்று என்ருல், இந்தியப் பெண்மணிகளாகிய நாம் அனைவரும் தேசிய இயக்கத்தில் சேர்ந்து உழைத்தோமானுல், நாம் நிச்சயம் சுதந்திரம் அடைவோமென்பதை சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ஆகவே சகோதரிகளே! இந்திய வீரப் பெண்மணிகளாக நாம் மிளிர வேண்டும். தேச நலத்தின் பொருட்டு நமது உயிரையும் இழக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண் ணும் கதர் ஆடை உடுத்த வேண்டும். நம் இல்லத்து ஒருப்படா ஆடவரையும் ஒருப்படுத்திக் கதர் ஆடைகளை அணியச் செய்ய வேண் டும். வீர மணமும் சுதந்திர மணமும் உள்ள பாலை இந்தியத் தாய் மார் வருங்காலச் சுதந்திர வீரர்களாக விளங்கப்போகும் இக் காலக் குழந்தைகட்கு ஊட்ட வேண்டும். பெண்கள் பொழுது போக்கச் சொக்கட்டான் ஆடல், வீண் பேச்சுப் பேசல் முதலியன செய்யாமல், சர்க்காவையும் கைராட்டினத்தையும் கொண்டு நூல் நூற்க வேண்டும். குழந்தைகட்கு வீரம் வாய்ந்த தேச பக்தர்களின் தியாகச் சரித்திரங் களைச் சொல்லி, அவர்களைத் தியாகம், வீரம், தேசப் பற்று ஆகிய உணர்ச்சிகள் உள்ளவர்களாக்க வேண்டும். முப்பத்து ஐந்து கோடி இந்திய மக்களுக்கு உழைக்கும் ஒப்புயர்வற்ற காந்தியடிகளின் உருவப் படம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வைத்துப் போற்றப்படல் வேண்டும்.

நாட்டின் விடுதலைக்கான பாடல்களையே நாம் எங்கும் பாட வேண்டும். நமது முதல் பிரார்த்தனை "இந்தியா சுதந்திரம் அடைய வேண்டும்" என்பதாக இருக்க வேண்டும். நம்மிடத்தில் இருக்கும் கொடுமையானது நகைப் பயித்தியமே. உடலில் ஓர் இடம் பாக்கி யின்றித் துளைத்து நகை பூட்டும் அநாகரீகச் செயல் இந்த இருபதாம் நூற்ருண்டிலும் நம்மைவிட்டு நீங்கியபாடில்லை. இது நமது அறியா

மையே அன்றி வேறன்று. ஒரு பெண் நான்கு பாரம் எடை இருந்தால் அவளது நகைகள் இரண்டு பாரம் நிறை இருக்கின்றன. இவர்களும் இவர்கள் விரும்பும் விதம் நகைகள் செய்து போடும் ஆடவரை என்னென்பது? நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் நகைகளின் கிரயத்தைக் கொண்டு நாட்டில் பல கைத்தொழிற்சாலைகளை நிறுவலாம்; ஏழை மக்கள் பிழைக்கலாம். பின்னும் நம் பெண்கள் அந்நிய நாட்டு வளையல்களை அறவே நீக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் வளையல்களுக்காக லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நமது நாட்டில் இருந்து பிற நாடுகளுக்குச் செல்கின்றன. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் சுமார் எண்பது லட்ச ரூபாய்க்குக் குறையாத விதேசி வளையல்கள் இந்தியாவில் இறக்குமதி யாகின்றன. இவை யணிவதால் நமக்கு என்ன நன்மை உண்டாகிறது? வளையல்களை அணியும் சகோதரிமார் இக் கேள்விக்கு என்ன விடை யளிப்பார்கள்?

இந்த வளையல்களைக் குறித்துக் காங்கிரஸ் தலைவர் சர்தார் வல்லபாய்படேல் அவர்கள் பர்தோலி வரிகொடா இயக்க காலத்தில் கூறிய அரிய மொழிகளை இங்குக் காட்டுகின்றோம்:— "சகோதரிகளே! உங்கள் உடைமைகளை ஜப்தி செய்ய எந்த அதிகாரியாவது வந்தால் அவரை வரவேற்று உங்கள் கை வளையல்களை கழற்றிக் கொடுத்து விடுங்கள். வேண்டுமானால் அவர் அவற்றைப் போட்டுக் கொண்டு அலையட்டும். உங்கள் கைகளிலும் கால்களிலும் அடிமைகளின் அடையாளங்களாக அவை இருக்கின்றன. அவைகளில் எவ்வளவு அழுக்குப் படிகின்றன! அவைகளால் நமது தோலுக்கு எவ்வளவோ வியாதிகள் உண்டாகின்றன. ஆதலால், அவைகளை விட்டெறியுங்கள்."

ஆகவே, அரிய சகோதரிகளே! நம் நாடு சுதந்திரம் அடைய வேண்டுமானால் கதர் ஆடைகளை நாம் உடுக்க வேண்டும். சர்க்கா, கைராட்டினம் சுற்ற வேண்டும். அந்நிய நாட்டுச் சோப்பு, முகத்தூள் முதலான சாமான்களை அறவே நீக்க வேண்டும். தேசிய கீதங்களை நம் வாயார மனமுருகப் பாட வேண்டும். நம் குழந்தைகளுக்கும், கணவருக்கும் தேசிய உணர்ச்சியை உண்டாக்குதல் வேண்டும். நாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காகப் போர் தொடுக்க நேரினும், பெண்கள் முதல் வரிசையில் நிற்கத் தயாராக இருத்தல் வேண்டும். தற்போது சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு வரும் பெரியார்களையும், சரோஜினி தேவியார், கமலா தேவியார், கமலா நேரு முதலானவர்களையும் நம் சகோதரிமார் நினைத்து நினைத்து அவர்களைப் பின்பற்றி நடப்பார்களாக!